

പുരാണരത്നാജ്ഞാം.

രഹം ഭരം

ഗമകത്രാവ്,

ചേലനാട്ട് അച്ചുതമേനോൻ പി. എ.

Reader in Malayalam, University of Madras.

പി. വി. ഷുക്രാഡ്വൈ,

തിരുവനന്തപുരം.

1104.

(പകർച്ചയം 50)

വില അണ വ.]

[Price As. 5.

പ്രാണരാജ്യം.

ക്ലാസിക്കൾ.

അനുകരിച്ചാവു്,

ചേലനാട്ടു് അവസ്ഥമേനാൻ ബി. എ.

Reader in Malayalam, University of Madras.

ബി. വി. എക്സ്‌ലിഫ്റ്,

തിരുവനന്തപുരം.

1104.

(പക്കിയണ്ണം)

പില അംഗ വു.]

[Price As. 8.

ଶ୍ରୀମଦ୍

ତିତିକ୍ଷାତପୁରା

ବ୍ୟ. ବ୍ୟ. ଷ୍ଟୁକ୍‌ସିନ୍ହେପ୍ରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାଙ୍କ ବେଳକି

ତିତିକ୍ଷାତପୁରା

“କମଲାଲଯ” ପ୍ରସ୍ତିତ

ଅନ୍ଧାଚିତ୍ତାତ୍.

ଗୋପତିଷ୍ଠ—କାଷ୍ଟି ୩୦.

ଶ୍ରୀମଦ୍

ମୁଦ୍ରାପଣାଂ

ହୃଦୟର କଷିତନ୍ତୁଫୋଯ

ଏବଳେର ଅର୍ଥାତ୍ ଏବଳେର

ଗୃହଣ୍ୟଙ୍କ"

മി.വെവ്യറ.

പുരാണകട്ടാഹാത്രങ്ങളെ പുതിയ വേഷം കെട്ടി കിന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഒരു പരിശോധനാരംഗത്തിന്റെത്തീരിക്കും ബല്ലാ. അതോടുകൂടിത്തന്നെ അവജ്ഞക കല്പനയിൽ അട അക്കിക്കിടക്കുന്ന തത്പര്യങ്ങളേയും അതിർത്തങ്ങളേയും നവീന പിണ്ഡിപ്പാ പരിശോധനക്കുന്നതും ഉപകാരപ്രദമാകാനിടയും എഴു്. അങ്ങിനെന്നും അവജ്ഞക വേബാധാരാം ഇന പ്രസിദ്ധീ കരണ്ടിനാം ഇയ്യുള്ളവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും. ഇദ്ദേശം എത്രതോളം ഫലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാണ്ണം തീർപ്പ് യാദിവാടം ഭാരം വായനക്കാംശാകയാൽ, അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെയെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നതായിട്ടില്ല.

ഈതിൽ ഒട്ടവിലതെത്ത രണ്ട് ഉപന്യാസങ്ങളുാഴിക്കു വാക്കിയെല്ലാം “കൈരളി”യിലും, “മൃദംനാമ”യിലും മായി ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ അരങ്ങേറ്റം കഴിത്താവയാണു്.

എൻ്റെ അവവല്ലപ്രകാരം ഇതും വൃത്തിയിൽ ഇന പുന്നകം അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയതിനാം പബി. വി. ബുദ്ധാദിപ്പോ പ്രവർംകമാരം നേരെ എന്നിക്കുള്ള മുതാശത്തും ഇവിടെ രേഖപ്പെട്ടത്തിക്കൊ തുറന്നു. ഇതിന്റെ രണ്ടാംഭാഗത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണവും അവരെത്തന്നെന്നാണു്. എല്ലിക്കാനാരളിച്ചിട്ടുള്ളതും എന്ന വാദിവാം തന്നെന്നാണു് അവരുടെ പ്രവൃത്തി അവർ പ്രശ്നമായ വിധത്തിൽ നിവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതി ടെലിയൂ് ഒരു നല്ല തെളിവും.

എൻ്റെ,

ചെലനാട്ടു് അച്ചുതമേനോൻ പബി. എ.

Reader in Malayalam

University of Madras.

ചുരാണാരത്നങ്ങൾ.

വ്രദ്ധമതി.

ചുരാണാങ്ങളുടെ ഭാക്ഷയനിധി എട്ടുത്തന്നേങ്കെ
നാവർക്ക് കണ്ണൻനിരയെ രതാങ്പരാ കണ്ണക്ക് പരഞ്ഞാന്നും
അരബ്ദങ്ങിശാഖുന്നതാണ്. ഏതെങ്കിലും നന്നിൽ ദ്രോഷ്ടി
നിന്തേത്തണ്ണെമന്ന വരദേവാഴാശാ വിഷമം. ഒന്നു തിള
അടിനാതാബാജിൽ ഒന്നു വിശ്വാസന്നതാജിരിക്കും; ഒന്നിനു
ഭിന്നാസം ഏരുചെട്ടുകിൽ ഉരുരാന്നിനു മാറ്റു കുടിയി
രിക്കും; ഒന്നു പരിപ്രൂഢിക്കാബാജിൽ ഒന്നു പാവനമായി
രിക്കും; ഒന്നു ഉദനാരഹമാബാജിൽ ഉരുരാന്നു മുമായി
രിക്കും; ഇതുമാത്രമേ പുത്രാസം ഉണ്ടാക്കുകയുള്ളത്. മാറ്റാ
ത്തുപംക്കാഞ്ചു എല്ലാം തജ്ജപ്രാലൈ തന്നെ. അവ ബുദ്ധ
ശിഖ്യിക്കുന്ന സൗഖ്യിയായാലും, മഹാശനിക്കുന്ന ഉദനാചുകളും
മായാലും, കാവൃകാരണൻ്റെ കല്പനയായാലും, ലോകസൈന
ദംഞ്ഞത്തിന്റെ പരിപാക്കായാലും, ബഹുജനത്തിന്റെ
പരിത്തക്കുവത്തിൽ അവ ഉറപ്പുന്നിട്ടുള്ളതുള്ളത് അഭ്യർഥ
സാഡതാട്ടക്രമിക്കാബാനാളുള്ളതിലേക്ക് അഭ്യർഥം സംശയം
ഭിസ്തു. ഈ മഹാഘോഗത്തിന്നിന്നും ഉച്ചിശയോ പ്രവാ
ഭിശ്യം പ്രഥാണിച്ചു് തന്നെടുക്കണമു പ്രയാസംതന്നെ
ശാശാം. കയ്യിൽ കിട്ടിയതു കാണിക്കുക എന്ന നിയമം
അരംസം പിക്കാനെ നിന്മത്തിക്കാണാളുള്ളത്. ഭന്താവിനു
വേഗാഞ്ചി ആത്മത്രൂഗംപോലും ചെയ്യാനെന്നാജങ്ങിലു പരമ

പുണ്യവതിയായ ചന്ദ്രമതിയെത്തെന്നു നശിക്കുന്ന് അതല്ല
മായി അതരാധികാം.

നിത്യാനിത്യവോധം തികഞ്ഞത രബ്ദി മഹാഷ്ടി
മാർ കേവലം പ്രാതിതഹാരപ്പോലെ അഭിമാനമഥ്സരം
അതരംഭിക്കുന്നു. അനുഭവതയ്ക്കു സത്യസന്ധൻറെ നിത്യ
പുതിക്കുന്ന സത്താധ ചില മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നീ
രുന്നു. അഭിജ്ഞാനാനു ചെയ്യാമെന്നു് ഹരിശ്വരദുരാ
രാജാവു് അവരിൽ ഒരാൺളാച്ച പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു.
“പരശ്രാ വാക്കിന നേരി”ബ്ലൂവാള്ളു അപവാദം അഭി
രാജഗ്രൗഢ്യനു വാത്താനായി പരാശരപ്രതിക്രിയ കെ
യടക്കത്തിൽ ചേരാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒരു ചുന്നിശ്ചൈരാൻ
ആരുലോച്ചിക്കുന്നു. പരമാത്മയുാനു പരിചയിച്ചു അതു
പഴയ മനസ്സു് (ചേ പിടിച്ചപ്പോലെ) പരമനീച്ചപ്രാപ്തി
ത്തിക്കുന്ന തൈഞ്ഞുന്നു. തന്നെ സർഡാരിശ്വരവാൻാം അതുവരെ
ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ജീവിക്കുന്നും ഒത്തിരാവിക്കുന്നു കുട്ടി
ചില പുതിയ സ്വാധീനങ്ങും അതു മുഖത്തുല്ലണ്ണ പുറക്കു
ന്നുണ്ടു്. “ഭോജം നൊന്തിയും” ത്രകാതെ, ഉള്ളം ഓടാജാ
ഓവബേം വെച്ചു ഹരിശ്വരനുകുടു രാജതപം വിശ്വാസി
അടിശ്രദ്ധം ആരുളുയിക്കുന്നു. ചെങ്ങാവു പിടിച്ചപ്പു കുറിം
കാലക്രമത്തിൽ ചെന്നില്ലാതെ വന്നുവരുന്നു. “ഈ മാ
കടപൊഴാർ വാത്തിയിതെന്നു്” ആകുമെ സൂഖ്യദേശം
സമാധാനിച്ചു്, അച്ചുനാഥാല്യങ്ങൾ പൊതഞ്ചാറിയിരുന്നു
അതു രാജാധിരാജൻ നിന്നെന്നില്ലരു കുടർഞ്ഞാലുകരാ ശുരു
ലൂഡവ നിരന്തരം പാരിശ്രായിക്കേണ്ടിവന്നാലും, സത്യ
മേഘ പരം ധർമ്മം എന്നു അപ്പുവാക്കുതെത്തു അന്നാദരിം
കയിക്കുന്നു് ഉറയ്ക്കുന്നു. ക്ഷവനേശപരാഞ്ഞൻ ഭവനേശപരി
ഒരു, കാന്തിച്ചുരവും ആക്കമടിച്ചും വിട്ടുനിജത്തു്,

ମଣିମୟସମବୁଂ ଦୋହରାଶ୍ୟକବୁଂ ଉପେକ୍ଷିତ୍ତୁ, ଅନୁରାଗୀଙ୍କ କୋଳାଯଦ୍ଵିରାତ୍ରି ଆଜେତାକୁ ଲୁଙ୍ଗେତାକୁ ବାଲପତ୍ରୀ, ଭାସିନ୍ତରୁମେଢକାଣିବରୈ ଶାସିତ୍ତୀର୍ଥକ, ଏହା ଲୋହାର୍ଦ୍ଵରାଶ୍ୟକାଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରୀ, ଲୁଙ୍ଗପ୍ରବାଲିବାସ ତତ୍ତ କଣାରିଗତରୁ ଧୂତି ଜାଣ. ରାତ୍ରିବୁଂ ବେଳାତ, ରାତ୍ରିବୀ ପଡ଼ିବୁଂ ବେଳାତ, ପୁଣ୍ୟତତ୍ତ୍ଵିରୁ ବେଳାତ, ପୁଣ୍ୟତତ୍ତ୍ଵିରୁ ବେଳାତ, ଲୁଙ୍ଗିବୁଂ ବେଳାତ, ତୁମ୍ଭିରୁ ବେଳାତ, କଞ୍ଚିତତିଲ କନ୍ଦ୍ରପ୍ରକ କଣାବକେନ୍ଦ୍ରପ୍ରରିଚରିକରେଣା ନୁହୁତମେହିଲୁଂ ଅନୁ ଲାପକକୃତ୍ୟେ ଶ୍ରୀରାମ ରକ୍ଷାକାରୀରୁ ତବୋହୋା?

ସତ୍ରବୁଂ ସଙ୍ଗାତନାଯନ୍ତ୍ରବୁଂ ଅନୁତ୍ତଚିରିଲୁଂ ରୂପ୍ରତିନି, ଆନ୍ତୁ କୋଣାକ୍ଷ ବରନା ଆନନ୍ଦପାତ୍ରବୈଶ କାଳ ହାତୁତିନିଙ୍କ ଆଶିକନ୍ତାଯିକରେତି, ଉତ୍ତିଲିଲିତ୍ତିତ୍ତ ତବୀ ପୁରିତ୍ତା ଏହା ବାଣ୍ୟବୁଂ ପ୍ରବୃତ୍ତିକରାଣିକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ଉତ୍ତା ରେ ବନ୍ଦେନମ୍ବୀରାଠୀ ଉନ୍ନନ୍ତୁବେଳପ୍ରାରି ପ୍ରସଂଗିକ ବାନାଂ, ଶୀଳଭାବପ୍ରତିକରିତ୍ତ ଦ୍ୱୋଷିକରିବାନାଂ, ଶିକ୍ଷାରକ୍ଷକରେ ତରଂତିରିତ୍ତ ବିବରିପ୍ରାନାଂ ମତିହା ଲିଙ୍କିତ ଅନୁଭୂତି ଏତୁକାଳତ୍ତାଂ ଯାହାକୁ ଉଣକାଯିକ୍ ବାକ୍. ପରକ୍ଷ, ଆରିଷୁନାତ୍ର ପରିଷତ୍ତାତ୍ ମାତ୍ରାଂ ପୋର, ପିନିଷୁନାତ୍ରବେଳ ପରିଚାଯିକକରେଣା ବେଳାଂ ଏହା ପାରୋଦ୍ରେଶ୍ୟଂ ଆବରେ ଜାଯିକଂ ଦ୍ୱୋଷିତ୍ତିତ୍ତିକରେଣା ତେବେନାବୀତ୍ତୁ. ଏହାତବୀନାଯଦ୍ରି, ଉତ୍ତମମାତ୍ରାଂ ବିଭାବେ କାଳପଂକ୍ଷିକରେଣାବକ୍ତି ତିରିଷତକିମନାବରୋଚିତ୍ତ ପୋର ରାତ୍ରିରିତ୍ତ ପରିଷ ତକ୍ତି ନିଯେବିନ କୋଣ୍ଠିବୋଖାଂ ଆବର କଣପଂଥିତ୍ତିତ୍ତ ରୀପିକରେଣାତେ ଯୁଦ୍ଧିତ୍ତ. ଲୋକତତ୍ତପଂ କଣାରିଷୁନାବେଳ ଆତ୍ମାଯିକଂ ବ୍ୟସନିପ୍ରିକରେଣା ହୁଏ

വെറാമു കൂട്ടിയുടെ മാണവത്താഖനമാണ് കേരളശിന്ദന
തു”. ശവശ്രാംഗിലും പ്രോച്ചി നൊ കാണാതുക എന്ന വിചാ
രിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനു സമർപ്പിച്ചും കിട്ടുന്നും. കൂട്ടി
മരിപ്പു ഭിംബം അഥവായും; പണാംപ്രോച്ച സദ്ധനം പട്ടക്കും.
ഇതിലധികം മന്ത്രം പിശുച്ചങ്ങനാ ശവസ്ഥാ അവസ്ഥ ആലോച്ചിക്കു
വാനംആക്രി അസാഖ്യം. ഒരവിധത്തിൽ അനവാദം
വാങ്ങി,

“എവം കരിംതത കാരണിനേ മുമ്പിൽ കണക്ക്
എവം കരിംതത പൊൻകൊടിശ്ശലെട്ടം”

നിജ്ഞനാ കാഴ്ച—ശിവനെ! എന്ന പറത്തു സ്വരിക്കുന്ന
ദാം ചെയ്യാം. കൂട്ടിയെ കരുതിലെട്ടതു ചുട്ടകാട്ടിലേക്കു
പോകുന്ന അഥവാ, സകലലോഹസ്തുപ്രജ്ഞയായ ദേവിതനൊ,
സ്വശാനത്തിലെത്തന്ത്രഭോഗം അവകാശപ്പെണ്ണമില്ലാത്തതു
കാണാക്കു അവിടത്തെ അധികാരിശേഷം ധാരിക്കേണ്ണി
വരുന്നു. കൃത്യത്തിലെ താലി ചുണ്ണിക്കാണിച്ചും അതു
അഴിച്ചുവെയ്യാനായി സ്വശാനപാലകൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു
നു. അഗ്നിസാക്ഷിയായി തന്നെ വിവാഹംമെയ്യു ആ
പ്രാവനചരിതനൊഴികെ മററാതു കാണാത്തതായ
തന്റെ “നെടുംഗല്ലും” എന്ന ചണ്ണാളും കണ്ണതിച്ചുള്ള
മാനന്തം സഹിഷ്ണവയ്ക്കുതെ ആ ചാരിത്രാലഭിനി
ജഗദ്വീശപാന വിച്ചിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നു. അതിനിട
യിൽ പ്രാണവസ്ത്വങ്ങൾന്റെ നാമദ്യേശം താനറിയാതെ
ഉള്ളരിക്കുന്നു. അതു കേടുമാത്രമായിൽ ചണ്ണാലുകൾന്റെ രഹ
സ്വാർഗ്ഗന്തിയും, രഹന്തിച്ചുടെ രഹസ്യം ചണ്ണാലു
നും അറിയുന്നു. ഒരു ക്ഷണങ്ങോടു ആ ഏന്നുംബന്ധിക്കു
റൂപരിയാദ്ദേശംചെയ്യും അതുവരെ അനാദിവിച്ചു ഭിംബം
തീർക്കുന്നു.

വീണ ഉരത്തിനെ വെട്ടുനാതു മലപ്പുസ്തകാവല്ലാ
ഞാങ്ങിൽ, അപ്പത്തുകൾ അവത്തിക്കുന്നാതു^၁ ഇത്രപറസ്പ
ഭാവവുമാഞ്ചനം പറയാം. ഉരയ്ക്കനോട്ടേരാളം മണി
ക്ക ഗ്രം കുട്ടമെന്നതു പരമാത്മമാഞ്ജിൽ അധികം
ഉരച്ചാൽ, മനിതനെ ഇല്ലാതാഴിഞ്ഞീജമെന്നാതു^၂ അന
ഭവുമാണ്. ഇതെല്ലാം അലോചിച്ചുനോക്കിയാലും
ചാദ്രമതിജ്ഞനെ കമയിൽ നിശ്ചി സമാധാനത്തക്കാർ
നിരാശയ്യാണ് വഴി കാണുന്നതു^၃. ധന്മാന്ത്രിക്കിനിനാം അ
ണംപോലും റിഫ്രോന്റൈറിനിക്കേണ്ണെല്ലാം നിശ്ചയിള്ളെ
വർ മരണംവരെ ക്രാന്നിജംകയ്യുമായി കഴിയേണ്ണെല്ല
നാം, സപാദ്രാജനങ്ങളെല്ലപ്പും സപാത്മത്വിനാ കീഴടക്കി, നാ
ട്ടടക്കം ഉപദ്രവമണിക്കി, പ്രതാപലങ്കശ്രേരജാരായിരി
ക്കുന്നവർ അവജന സുവന്നത്തിൽ നീഡിപ്പോക്കിപ്പാ
തെ കഴിയുമെന്നും കാണരാവും നൃപവനാദേശാദേശാ
ആഗ്രഹം അധികംപോക്കും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. അപുരുഷ
ബിഹിൽ അതിനിഷ്ടപ്പംഖാജാവാനാണ്^၄ അത്യുംപത്ര
കരം അടിക്കടിയിഖാജുന്നതു^၅ എന്ന സ്ഥായം സജ്ജത്തെപ്പ്
ടന്നാവക്ക് സമാധാനാദാവുമെങ്ങിലും കേരിക്കുന്നവക്ക് സ
ചാധാനഭേദത്വാലിത്തിജനിപ്പി. പോമധിവിച്ചുനായ
യധിജ്ഞിരഹരാരാജാവിനു വെവരാളും വരുന്നോച്ചാണാം^၆
പിഭവങ്ങളെല്ലപ്പും എത്തിക്കുടുന്നതു^၇. അതുവരെ കാട്ടം
മെട്ടം പോക്കണ്ണുമായിത്തന്നെ കഴിത്തു. ഭരയ്ക്കും ഭരാ
ഗ്രഹത്തിനും, അക്രൂതത്തിനും അഴിമതിക്കും, അസൃഷ്ട
യും അവധംഭാവത്തിനും, വിളനിവശായിത്തനു സുഖ്യാ
ധനനാവട്ടു മുടിയേണ്ടതുടക്കിത്തനു മുടിത്തു; പേരും
കും ദൂനോമുക്കാൽ നാഴിക സപ്രദീപസ്വാദിഷ്ഠതു ധർപ്പ
ത്രതെ സപ്രദീപരോദശസമയത്തു^၈ അന്തിക്കാനുള്ള
ഭാഗ്രാവും സിലിംഖം. സുക്തതികരക്ക് അവസാനം അക്കം

കിട്ടാത്ത അനുനാസം കിട്ടണംബാക്കിലും അതുവരെയുള്ള അനുഭവം അനാവശ്യമാബന്നംതന്നെ തോന്നിപ്പോ രുന്ന്. കുട്ടിയലാപത്തിൽ കൈക്കിപിണ്ണാതെ കഴിച്ചു ശുട്ടി, അതുവരെ അടക്കിയിരുന്ന തേജസ്സിനെ തങ്ങൾ കൊം മറ്റുള്ളൊക്കും സന്തോഷപ്രദമാക്കി പിന്നീട് പുംബ ധികം പ്രകാശിപ്പിച്ചവാൻ സാധിച്ചതാണ് അവരുടെ ജനസാമ്പദ്യം.

അതുകൊണ്ടും പിരിഗന്തു; ഒരു കൂളിലുണ്ടിയുംനാ യിരുന്നാൽ കഴിഞ്ഞു; അംഗതാട്ടുട്ടുടി ലോകസുഖവും അവ സാന്നിധ്യം പറഞ്ഞു. ഇന്തിരയോന്നം വരാനിപ്പുന്ന വിച്ചാരിച്ചിടക്കാവും ദിഡിക്കുന്നതിനുപുറിനു വിശേഷഗതികളും എഴുന്നള്ളിലേണ്ടും ഒരു പ്രസ്താവനവും തുടർന്നായി. ഒരു രാജാസന്നാനത്തിന്റെ അകാലഭരണ തത്തിനു താനാണ കാരണമെന്ന് പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി അധികാരികൾ വരുമതിക്കൈ ഏറ്റക്കാരിയാക്കി. കൂടുതൽ കൂളി കാണ്ണും കലാശിപ്പിക്കാനെത്തു കല്പനയും ഉണ്ടായി. ഒരേവശത്രു ഇം കരിന്തുത്രും നിവർണ്ണിക്കാനെത്തു തെന്നു ജീവനാംമെന്നു മുറഞ്ഞായും വന്നു. ദാസരംകൊണ്ടു കലാരവും, കലാരംനിശ്ചിതതം കൊല്ലും ലോകത്തിൽ സാധാരണമാണിത്തിന്നും കൂടുതലുകാണ്ടും ദാവയെപ്പറ്റാൻ ആരും അതുകൊപ്പുടക്കാറില്ല. പണ്ടി, പാലിക്കേണ്ടവർ കൊല്ലുവാൻം താലോലിക്കാണ്ടവർ തല്ലുവാൻം ത്രഞ്ഞാട്ടു വോം ജഹന്നിരതാവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചില സംഗ്രഹം ത്രഞ്ഞാട്ടുണ്ട്. അതുകൊന്ന മരഹാരതന്റെ ചൊല്ലുടിനെ മനസ്സാക്കിക്കു വിരോധാധി ചെയ്യുണ്ടും വരുത്തിനും വിധിതനും വിധി. അനൃഥാധിനിനിൽ ചാഡാഡിനായി കാലംകഴിക്കാണ യാർഡി

ശ്രദ്ധമഹാരാജാവിനു് അധികാരികളുടെ കല്പന ലംഘി
അന്നതു സത്രഭേദാധിത്തിനു. അജീവനാന്തം കാത്ത
രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന പ്രതിശ്രദ്ധയോടെ ഒരു കസ്തു
ക്കെ വിവാഹം ചെയ്യു പുരുഷൻ അവശേഷ കൊല്പുണ്ട്
മെന്ന വാദനതു സത്രഭേദം തന്നെ. സത്രപരിപാലന
ത്തിനാൽ സവംസപ്രവും ഉപേക്ഷിച്ചു ആ പരമധിനം
ഈ ധർമ്മസങ്കടത്തിൽ എന്തു ചെയ്യും? ജീവനാട്ടാ
വേണ്ടി ജീവനെ മാത്രമല്ല തനിഃജ്ഞതെല്പാം പണ്ണം
വെച്ചു ആ മഹാപതിപ്രതിജ്ഞാകട്ടെ ഈ ഐതിഹ്യം
ധാതോദ പരിശേഷവും ഉണ്ടായില്ല. ആ സത്രാന്തം—
ദേഹക്കവന്നും ആ ചാര്യുന്നതി—ആത്മവല്ലഭേദാച്ച
മലുസ്പരഥത്തിൽ ഇവിധം അനേകമിക്കണാഃ: “അഞ്ചു
ക്കു് ഒരു വിധത്തിലും ഒന്നറ്റാം വേണാം. നബിയും
ഇഹാരാജാവു സത്രസന്ദനാബന്ധനയ്ക്കും കീറംി ഇതുവരെ
നിലനിൽക്കിപ്പുന്നനിരിക്കണാം. ഇനി അതിനാം ഡാലിന്റു
വരുത്തുന്നതു് അഞ്ചുക്കു് ഡാലുമല്ല അഞ്ചുക്കു് പബന്ധി
ചു എല്ലാവർഷം ഒരുപോലെ അവഭാഗമാണോ. സത്ര
പരിപാലനത്തിൽ അഞ്ചുക്കു് മരണംവരെ സഹായിച്ചു
വെന്നതു ചാരിത്ര്യപ്രാം നോകാനാലുമില്ലെന്ന അഞ്ചു
ക്കുട പ്രയസിക്കായ ഞാൻ നിമിത്തം അതു് ഒരിപ്പാഡ്യം
സംഭവിക്കാൻ പ്രാഥുളിതെല്ലു, അഞ്ചു് പബന്ധംവെച്ചു തിവ
പാം അഞ്ചുക്കുട ചാര്യമതി കാലധികം പ്രാചിച്ചുവെന്ന
വിചാരിക്കുക. ഇതാ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ഏൻറെ
കഴുത്തു വെച്ചിക്കൊടാകു.”

അപദാനിൽ ഇളവിധിച്ചു ദേയ്യും മഹിഷാസുനി
കളുടെ ക്രത്തുപ്രിരപ്പുതന്നുണ്ടാണോ. നബിയും ക്ഷുണ്ണ
പോത്തി സാവധാനമായി വാരം പൂജിക്കുന്നു. ഇതു

മായപ്പോഴുക്ക് ജഗദ്ദിശപരമക്രമി സഹിച്ചും വഹിയാതെയായിത്തീരനും. പെട്ടനാ വാളിമേരൽ ഒരു മാലവീഴ്ചനും. പ്രഭാവും വിതരിക്കണാണ് അവിലജനനായകൾ പ്രത്യുഷിക്കാക്കുന്നു. അതോടുകൂടി അതുവരെഅവരെ മുടിയിരിക്കുന്ന മാധ്യാപ്രവാദവും അകലുന്നു. തങ്ങളിടെ കഞ്ചപ്പാടിനു കാരണാനുതന്നുയെ ലഭ്യിച്ചപരൻലോകനാമസമക്ഷം അവരോടു ക്ഷമാധാരനംചെയ്യുന്നു. ആ പുണ്യദാവതികൾ ടാണ്ടപ്പോലെ രാജവശത്വവിശ്വാസം അലക്കരിക്കുന്നു.

ദേവി! ചന്ദ്രമതി! ഭവതിയുടെ ത്രാഗംതന്നോധ്യാണം
യാമാത്മന്ത്രത്തിൽ യാഗം.

സുനീതി.

ഹിന്തുകൾ പതിലുത്താൻ വിധിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള ധർമ്മം കരു കരിനമാണോ? ആയുനികനാൽ ആക്ഷേപിപ്പാക്കുമ്പോൾ പുരാണസതികളിൽ ജീവിതം മാധവത്തുമേരിയതാണോളിയിൽ ആക്ഷം അഭിപ്രായദേശഭാബം വാൻ തരമില്ല. തെന്നുഹിതം കുടാതെ ഒരു ഹിതവും, തെന്നുപ്രീതിയല്ലാതെ ഒരു സന്ദേശവും, തെന്നുള്ളായും യൈദാരം കാവിതരാ ഒരു കമ്മ്വും അവഗില്ലു. ആത്തു വസ്തുഭന്മായുള്ള ആത്തെത്തുകുത്തിാം? അഥാമാത്രം അഴി മുലോ, ഉടമുലോ ആലൃവസാനം അവർ വരത്തിയി അനില്ല. ദേഹം രണ്ടായി കാണിക്കം കാണാനെണ്ണുണ്ടി ലും ദേഹി എന്നായിട്ടാണോ? അവത്തെ ഭാവം. വേറു നിന്നു തിളങ്കുന്നുവാരു കണ്ണ് നിരീയമെന്നു സമ്മതിക്കാം. പക്ഷേ കുടിവിളക്കിയാൽ ഇന്ത്യം പകിട്ടം കുടക്കുമെന്നുള്ളതു പരമാത്മവുമാണോ?. ഇതു യുക്തിവാദങ്ങളും, തായാട്ടു കാട്ടേണ്ടായ താപം തപോനിഷത്കാണ്ഡം തന്നെ പ്രിക്കാനുള്ള ആ ഭക്തബാലന്നർ പൊറുക്കുമ്പോൾ ഗൂഢി ക്ഷമനില്ല. അവർ ലോകവാദത്തിനാട്ടിക്കിമ്പുചുന്ന ഒരു സ്ഥാനത്തല്ല സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. അതിാം ഏതുയോ ഉപരിയായിട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ദിവ്യപദ്ധതിയാണോ? ആ വനി താരതം അലജ, റിക്കന്നതു്. (സുനീതി)യെന്ന ദുന്നക്കു രത്തിൽ ഓഷാരത്തിലെന്നാഡോലെ ഒരു ചേവത്തും കളിയാട്ടാണാണു്. പുരാണപാരായണം ചെയ്യുന്നവർ ആ അക്ഷരത്തുയതെന്നു സവംതമനാ ആരാധിക്കായും ചെയ്യുന്നണാണു്.

ഉത്താനപാദമഹാരാജാവിൻ്റെ പട്ടമർദിഷ്ഠിയാ രൂപാതിനു ഇന്ദുതന്നെ തെത്തേലോക്കുനാമനായ വിഷ്ണുഭഗവാൻറെ പാവനവിഗ്രഹം ആ പുണ്യവതി മനസ്സിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടിട്ടായിരുന്നു. വിവാഹരണേഷം ഭർത്താപാദ അദാള ഇല്ലപരഹാദങ്ങളേപ്പുാലെ പുജിച്ചുപോന്നു. പ്രണാധിനിവയപ്പുാലെ പെത്തമാറന്നതിനെക്കാൾ ഒരു പരമക്ഷതക്കേ ആപ്പുാലെ പരിചരിക്കുന്നതിനാണു വെറിഷ്ട്ടുമെന്ന് ആ മഹാപതിപ്രതി വിശ്രദിച്ചുവന്നു. ജിഗദീശാരനെ വരിച്ചുതിനുശേഷം എല്ലായശ്ശേരനെ ആരുദരിക്കും. ലോകനാമപ്രസാദം ലഭിച്ചതിനുശേഷം ജീവനാമപ്രസാദം കിട്ടുവാനായി യഥാനിക്കും. സങ്കീർത്തനംകൊണ്ടു സത്രീപാനന്ദമുത്തിയെ സദേതാഷിപ്പിച്ചുശേഷം സ്വാപംകൊണ്ടു സപാതമവല്ലഭേദ സുവിപ്പിക്കും. ഇഷ്ടദേവതയുടുമ്പിച്ചിട്ടിള്ളു നിവേദ്യം ഇഷ്ടിനായകന്റെ സന്നിധിക്കിൽ സമർപ്പിക്കും. ദിനചത്രയുടുകൂടി സുന്നതീഭേദവി നിയുക്തിചു കുമം ഇവിധത്തിലായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ നാടാ കഴിച്ചുവരുമ്പോൾ സംസാരസ്വത്തിൽ അത്രാം സക്തായ ഫാണപ്പിക്കും തന്നെങ്ങാണ്ടു ഭാവത്രു സുവപരിപൂർണ്ണി വരുന്നില്ലെന്നു ദേഖിക്കും ക്രമേണ മനസ്സിലായിത്തുടങ്കും. സന്താനംകൊണ്ടുള്ള സത്രീഷിയും ഇംപ്പുനു വന്നാപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനും ആശാംഗങ്ങം ഇരട്ടിച്ചു. രാജത്തിനിൽ തന്നിക്കുള്ള ബഹുമാനാദരം കാര്യമായി അഭിവൃദ്ധി തുടരുന്നു. രാജാവിനെ ദേവിയാക്കാതെ ഭർത്താവിനോടു തുടരീയപുത്രശാരംഗം സിലബിക്കാചി രണ്ടാമതു വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നു് യാതൊരു വെമ്പനസ്യവും ആടാതെ അരേപക്ഷിച്ചു. “അാപ്പുൻ ഇഷ്ടിച്ചതും പാലു്, വെല്ലും

കല്ലിള്ളതും പാലു്” എന്നപോലെ രാജാവു് അ അപേക്ഷയെ ഒരു ദിവസിൽ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല.

ങ്ങൾ സഹായിച്ചു കൊണ്ടു പോകാനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോരു ഭേദവി മുൻകുട്ടി അറിയാതിരിക്കില്ല. അവരെ ശ്രിസ്ത വധിപ്പാൻ താൻ എഴുപ്പാഴം സന്നദ്ധമായിരുന്നു. പദ്മേ, തന്നെ സുഖത്തിനായിക്കൊണ്ടു കല്പാണം കഴിച്ച ജീവിതേരേ സുഖം തന്റെ സമവാസംകൊണ്ടു് പൂഞ്ഞബേശവും ഇല്ലാതെ സുഖം സംഗതി അവക്കു സഹിക്കാൻ കഴിയാത്തതായിരുന്നു. “കരം പിടിച്ച നാഡാമ്പത്തൽ” ആത്മാദ്ധ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ ഭേദവിക്ക് സപാത്മം പരാത്മത്തിലല്ലാതെ ഇല്ലതാണോ. ഭർത്താവിന്റെ സന്തോഷസംത്രാളിക്ക് പാറുന്നുവിക്കാതെ സതീക്ക് ജീവിതത്തിൽ ആകാംക്ഷയുടെ പാടില്ലെന്നു് സുനീതി തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തുന്നാ ഭേദമന്ത്രിക്കുള്ളാക്കാണ്ടു് സതീയമ്മനിപ്പാരം സാധ്യമഞ്ചുണ്ണിൽ അനാത്രാലഭാവം അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ ജനസാഹിത്യം വരുത്തേണ്ടതു് മറയാണെന്നും ആ പരമസാധ്യപീഠി നിഃവാചിച്ചു.

അതിനാദേശം സുജചിച്ചടക വാവിനു് അധികം വിവസം വേണ്ടിവന്നില്ല. തന്റെ കാര്യത്തിൽ നിഃഖ, അനുകാരം താരുത്തിൽ നിന്ന്, സുംഭവിയാകയാൽ കിന്നരിയയദ്ദേശ്യം ആണും ജയിക്കാമെന്നും ഭോധ്യം, മരം മരം മരം വെടിത്തും തന്നെ മനസാ വദ്ധിക്കേണമെന്ന ഭാവം, തന്നെ കിട്ടിണ്ണങ്ങളിൽ പുത്രശ്ശനെ നിന്നുള്ള നടത്തിക്കൊള്ളാതെ മെന്നു ദൈഹികമായി—ഇതൊക്കെയായിരുന്നു പുതിയ രാജത്തിക്കുള്ള ദേഹാല്പത്കരം. വെള്ളംനാണോ, രാജാവും

സുനിതീംഗവിയെ മാനിക്കനാതു് സുത ചിങ്ങ തച്ചിക്കാതെ
യായി. സപ്രഭാവള്ളുംകൊണ്ടു് ദേവി സ്വയമേവ സന്ദു
ഭിച്ഛിട്ടുള്ള അതു മാന്യസ്ഥാനാള്ളുനിന്നു് അവരെ തള്ളിനീ
ക്കിയാലെ തനിക്കു നിൽക്കാണഞ്ചിഷ്ടുള്ള എന്നു് അവരു
ആലും ധരിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാനും
ഉറച്ചു. ഗ്രണോൾക്കോർപ്പരകാണ്ടു ദേവിയെ ജയിക്ക
വാൻ ആലോച്ചിക്കനാതെ അവലുമെന്നു് അവക്ഷ്തനൊ
ബോധ്യമായി. ശ്രദ്ധിണായ തേതാവിനെ തിരിച്ചുവി
ചുവാൻ വോഡ സാമഗ്രികൾ സ്ഥലിയായി തനിക്കുള്ളതു
കൊണ്ടു പാറിതുമ്പോൾ അതു വഴിക്കു് ആരംഭിച്ചു. ഒന്നു
കിൽ സുനിതീംഗവി, അല്ലെങ്കിൽ സുത.ചീംഗവി—ഈവർ
രണ്ടുപേരിൽ ഒരാളേ അവിടെ വാഴക്കയുള്ളുള്ള എന്നു് ക്രമേ
ണ തിരുമനസ്സുറിയിച്ചു. അറിയിപ്പുകൊണ്ടു ഭാവഭേദം
കാണാതെന്നേപ്പോരി, “രണ്ടു ഭായ്യുള്ള തന്ത്രപ്പീംഗ”
സുഖമുണ്ടാവുകയിഉല്ലെന്നും, സരസ്വതി ഉപദേശം ചെയ്തു
നോശി. ഏനിട്ടും ഇണമില്ലെന്നറിഞ്ഞേപ്പോരി ശാസനം
നിയുക്കു വച്ചുംബാധി. നാശഹ്രദയം “അഡാക്കായിത്”വുമായി.
ദേവിയോരുള്ളതു് പ്രീതിചും ബഹുമാനവും ഭക്തി ചും, സുത
ചീംഗിലുള്ള വാസനല്ലവും ഇണക്കവും സക്തിചും തജ്ജിൽ
അതിഗിംഭിരമായി അതിൽ പോരാട്ടം തുടങ്ങി. ഇങ്കു
ക്കുച്ചിഷ്ടുള്ള ബലാബലം തിരിച്ചറിഞ്ഞു വിധി കല്പിക്ക
വാൻ തങ്കാലം തിരുമനസ്സുനിന്ന ക്രാന്തം ഇല്ലാതായി.
നും ആലോചനാമുതമാണെങ്കിൽ മരുന്നാനു് ആപാ
തമ്മുരം. ഒന്നിൽ നിത്യസ്വം കളിക്കാട്ടണംണെങ്കിൽ
മരുന്നാനിൽ തങ്കാലസ്വം വിളയാട്ടണണാം. ഒന്നു്
അഭിഷാനഭീഷണയുള്ളതുകന്നണഞ്ചുകിൽ മരുന്നാനു് അപ്പേ
വത്തിനു പററിഡതായിരിക്കുന്നു. രജാവു് ഈ വിഷമ
എടുത്തിൽ എത്തി കൂഴങ്ങുന്ന ഭരണിവസം ദേവി പതിവു

പോലെ വൈക്കുന്നുത്തിക്ക് അപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകരിൽ
കൊണ്ട് ആത്മവല്ലഭനെ ആരാധിക്കാനായി എത്തി.
പുജാദ്വയങ്ങൾ പോന്താലത്തോട്ടുടി തിരുവ്വബാ
കേ വെച്ചു നമ്മൾക്കു. രാജാവിൻ്റെ ഫേഖാ പരിക്കൂ
ക്കാൻ ഇത്തന്നുംഡാണാം അവസരം എന്ന തീർച്ചയാണി
സുജചി കോച്ചാന്യയായി ഭേദസമീപം വിട്ടുമാറി.
അനന്നയാവത്തോട്ടുടി രാജാവു വിനാലെ ചെന്ന.
വഴിശ്വേച്ചു പോന്താലും താനറിനാതെ തട്ടി. അതു
ഭേദിക്ക് ഉള്ളിലും തട്ടി.

സുജചിയിൽ മതിമറന്ന രസിക്കനാ രാജശപരം
തൃപ്തി വദിക്കമെന്നോ വദിക്കുമെന്നോ സുനിതീ?
ഭേദി വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. നിദിക്കയാണെങ്കിൽത്തന്നോ
അതുകൊണ്ടു പരിഭ്രവും തോന്ത്രിച്ചില്ല. എന്നാൽ താൻ
കേതിപുരസ്തം ജഗത്തിന്പരഹാദത്തിൽ അപ്പിച്ചിട്ടുള്ള
പുസ്തകരിൽ കാമാന്യനായി തന്റെ ഫുഡുപ്പരം
കാനാദരിച്ചതിൽ കരജത്താൽ കണ്ണിതും തനിക്ക്
ഉണ്ടായിട്ടുന്നില്ല.

“ഫ്രേഡപാവനഗണ്യം സെഞ്ച്യാർദ്ദേശാനിലനം
യാദിനം പരത്തിടേണ്ടം പുജാവനം—ഭാവത്രും” എന്നു
ആത്മാത്മമായി വിശ്രസിച്ചുപോയന്ന ഭേദിക്ക് നിന്നു
പൊജതി സ്പാധികാരം സ്ഥാപിക്കാണജീജു മനസ്സും ഒരേ
ധിജും ഇല്ല. സുജചിയുള്ള പ്രോഡ തന്റെ ഭർന്നതന്നോ
ജീവാജകനും അജ പികരമാണെന്ന വന്നുടി. കാണാ
ന്നതിനാതെന്ന ഇഷ്ടമിപ്പാതു സ്ഥിതിക്ക് അവിടെനി
ന്ന് അപ്പിതി സന്ധാദിക്കനാതിനേക്കാരും താനാകനാ
അനാവശ്യപദാത്മത്തെ അകററി അവത്തെ സെപ്പര

വാസം നിർബാധമാക്കനാതാണ്⁹ ഉത്തമമെന്ന ഭേദി
 തീച്ചയാക്കി. സുവാനഭവത്തിൽ ലാധിച്ചിരിക്കുന്ന വല്ല
 കേൾറ നേരു ദേപശമോ, അസൃഷ്ടയോ, അനിഷ്ടമോ
 ലേഖംപോലും തോന്തിയത്രുമില്ല. ഇംഗ്രേഷ്യു ഇംവിയ
 ത്തിലുായിരിക്കുമെന്ന സമാധാനിച്ചും, ഭർത്താവും ആയുരാ
 രോഗ്രസമേതം സുവിക്കാട്ടേ എന്ന പ്രാത്മിച്ചും, ദീനവു
 ന്യൂവായ വിജ്ഞഭഗവാക്കേര തുപ്പാഭ്രാഹൈ സ്ഥരിച്ചും ആനു
 രാത്രിതന്നു ആ രംഗത്തിൽനിന്നു മാറി. രാത്രിസമ
 യം;—അനന്തരാശനപ്രം;—അരംതിപ്പുരസുവവും രാജഞ്ചീ
 പദ്ധവും കൈവെടിത്തോ് എങ്ങോ എന്തോ എന്നുള്ള
 അനിശ്ചിതമായ ഭാവിച്ചിലേക്ക് കാലെട്ടുള്ളവെങ്കും
 എഴുക്കും ദ്രംഗിയും;—ഒറ്റമികനാമെന സേചിച്ചു
 പ്രത്യക്ഷമാക്കാൻ സംഗതിപരാത്തത്തിൽ വൃസനം;—
 പാരതീകനാമെന പുംബാധികം നിഖുദോച്ചുട്ടി ആരാ
 ഡിക്കനാതായാൽ പരഗതിക്കൈക്കില്ലും തടവില്ലാതെയി
 രിക്കം എന്നുള്ള വിശ്രാസാ;—ഈ വക അകവടിയോ
 ടുക്കി തുപാവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ഭേദി യുവമാതാ
 വേ! ഭേദിക്കും ഇതാ ഒരു സാജ്ജാംഗനമസ്താനം. സതീ
 തപംകൊണ്ടും സൗന്ദര്യംകൊണ്ടും തദ്ദേശിക്കു വന്നേപ
 ന്നിട്ടുള്ള പരമസകടങ്ങരി പലതും ക്ഷമാപ്തവും സഹി
 ചും¹⁰, ആവക അവസ്ഥാന്തരങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ ആത്മ
 ചെതന്നും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുങ്ങിയ പ്രശ്നവത്തികൾ പുരാ
 ണഭ്രാക്കാത്തിൽ പലരം ഉണ്ടു്. എന്നാൽ ആ മഹാദ
 സ്നാനാരത്തിൽ ഭേദിച്ചപ്പോലെ ഒരു വിചിത്രരണം
 വിശ്വാസന്നാഭാ എന്ന സംശയമാണു്. സതീസത്താമായ ച
 രുചതി ഭർത്താവിക്കേര സത്രസനായത പരിപാലിക്കുവാ
 നാക്കി പല ക്ഷണപ്പാച്ചക്കുള്ളം അംഗഭരിച്ചു. ക്ഷുഗ്ഗ
 സ്നിത്വവെച്ചു് അവമാനം സഹിംവരുതായ സതീദേ

വിശ്വം തന്റെ ദോഗാഗ്രിയിൽ ഭഹിച്ച്. കലിബാധ
കൊണ്ടു നാട്ടം നഗരവും പ്രോഡി, കാടേ ഗതിയെന്നായി
ഒട്ടവിൽ ഭർത്താവും പെടിഞ്ഞ ദമയന്തി അന്നദിവിച്ച
ശല്യങ്ങൾക്കും അവധിയില്ല. രക്ഷാനായകഗളും അധിക
തന്ത്രപെട്ട് ആത്മകാഠൻ അനേപഷിച്ചുവന്നു് തന്നെ
വീണാട്ടക്കണ്ണതുവരെ സീതാലേവിയും അതികായ മനോ
വേദന സധിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇവക്കല്ലാം, കഴുകാലത്തു
ഭർത്താക്കമൊക്കു് തങ്ങളും ദുഃഖപ്രമഥണ്ട് എന്ന സമാ
ധാനം ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ദുഃഖം വിധി
വണ്ണാൽ മാത്രം വന്നാതു മായിരുന്നു. ദൈയന്തിക്കളുടെ
വു് ഉന്നാദംകൊണ്ടാണു് തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചതുരു് എന്നു്
അടുപ്പാസംകൊള്ളുന്നായി അവകാശമുണ്ടായി. പതി
മായടെ അരാത്രംഗത്തിൽ തങ്ങൾക്കു് സ്ഥാനമുണ്ടാക്കുന്നു
വാനാൽ മറ്റു ധാരതാൽ മുള്ളേറ്റും സത്തിമാർക്ക് വക്കെവക്കു
യമില്ല. ദേവി, വേതിയുടെ അന്നദിവം തീരെ വിപരീതമാ
യിട്ടാണു വന്നാലേവിച്ചതുരു്. വേതിക്കു് അതല്ലും കിട്ടിയ അടി
ം മനനിക്കേണ്ട ക്രൂരക്കാശഭൂതതന്നെനായാണു്. എന്നാൽ ആ
ക്രൂരതന്നെ തേച്ചുടം തലവാടാനായി തിരിഞ്ഞുവന്നുവെന്നു
ഒരു ഭൂതിക്കു് വിശ്വേഷിച്ചുണ്ടായ ഒരു മെച്ചപ്പെടുത്താണു്.

മധുവന്തന്തിലുള്ള പാർശ്വാലയിൽ വിഷ്ണുവും
ചെറു കാലംകൂടിച്ചിത്തിനു സുനിൽനീഡേവിക്കു് മുമ്പിലത്തെ
ക്കാടു ഹാജറ്റു ത്രട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. അങ്ങിനെന്നിരിക്കു
കാടുമുഗ്രാഡേശു വേദ്യാടാൻ വന്ന ഉത്താനപാദമഹാരാ
ജാവു് കാരം മഴയും സുരിക്കാൻ കഴിംബത്തുകൂടി തുട്ടു
നൃത്യം ആ പാർശ്വാലയത്തിൽ വന്ന കയറി. അതിമിയെ
അറിഞ്ഞു് ദേവി വിധിയാംവണ്ണം ഉപചാരവുംചെറു.
വീണാട്ടക്കിട്ടിയപോലെയുണ്ടായ സർക്കാരത്താൽ സന്തുഷ്ടി

നായ രാജവർത്തൻ അതിനു കാരണത്തുകൊണ്ട് കൂദാശ വിനിക ചെ മനസാ വദിച്ചു. അതരാണെന്നും അതരാ ധിക്കേ നാമമന ഉൽക്കേശ്വരക്കുടി രാജാവു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ടോ, അതു തപസ്പിനി വിന്ദമായുള്ളതോടു കൂടി താഴീ ചേങ്കനാ വിധത്തിൽ അറിക്കിച്ചു:—

“തപോവുന്നതി ചിലി ഫിക്കനാ തൈദരക്ക് ശ്രദ്ധാപ കരണ്ണദര കരവാടാം. അട്ടത്തുള്ള മഹാഷിഗ്രേഹങ്ങൾ പാണ്ഡിതാലഭിൽ സ്ഥലജന്മവുമെങ്കിലും ഉണ്ട്. അതു കൊണ്ടു വിനുമിക്കവാൻ അങ്ങോടു് എഴുന്നുള്ളാം.”

ഈതു് രാജാവിന്റെ കണ്ണുകടത്തിൽ ഒരു തയാരം തന്നുണ്ടായിരുന്നു. ശമ്പും കേടുപെട്ടാം സംശയംതോന്തിയ രാജാവു് അംഗിരാസ്തു് ഉടക്കവാസമാനത്തെങ്കണ്ടു് നന്ന കണ്ണോടിച്ചു. ഉടനെ ആത്മേ അറിഞ്ഞതു കാൽക്കൽ വീണാം ദേവി ചയാടു ക്ഷമായാചനാചെയ്യു.

കൊ ലിവസണ്ടേഷൻ ദേവിയെ വിച്ചപിരിച്ചുവാൻ രാജാവിനു മനസ്സുവന്നില്ല. പഴയ കമ സൗരിച്ചു വുസ നിച്ചു. അപരാധാ സമ്മതിച്ചു പദ്ധതിപിച്ചു. സാന്തപ നവാക്കുദരകൊണ്ടു ദേവിയെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. സുന്നി തീസുജചിമാങ്ക് ഞേര സ്ഥലം അനബദ്ധിക്കുന്നതു യുക്ത മല്ലുനും ഉറച്ചു. ദേവിയെ അല്ലെന്നാനത്തിൽത്തു പൂജി ക്കവാനം നിയയിച്ചു. രാജുകാഞ്ചു, പ്രമാണിച്ചു താമ സിഷാതെ അവിഭാഗിനു നിർമ്മിച്ചു. ദേവി ഗംഗി സായി, ശുഭവാർ ഭ്രജാതനാം ആയി. മാതാവിഭാഗം വിശ്വ ഭക്തി ഉടലോട്ടുകൂടി വന്നതാണു ബാലൻ. ഒരിവിസം അനുഭവാനു വത്തംബാനം ചോഡിച്ചു മനസ്സുചാക്കി അതു ഭക്താശിരോമണി ദരിശ്രേഷ്ഠ രാജധാനിയിൽ ചെന്ന. അങ്ങപ്പാം സുരച്ചീമാതാവിഭാഗം “കക്ഷിശ്വാസികൾ”

കേള്ക്കു കൂട്ടിക്കരിക്കാനോകാവുന്ന സഹടത്തോടുകൂടി സ്വന്തം
മാതാവിനെത്തന്നെ ശരണംപ്രാപിക്കേണ്ടി വന്നു. അതു
പരമഭക്തയാവെട്ട്,

“.....

എല്ലാങ്ങമാറ്റുയെല്ലാ ജഗദ്ദഹൻ;
തൽപ്പസാദത്താലൊഴിവിന്തു മറേറ്റു മൊ—
നിപ്പച്ചവത്തിപ്പാലേതും വരാ ദ്രവം; .
വിശ്വേഷനെ പരമാത്മനി സ്വംഖ്യം
വിശ്വേസിക്കേണമുള്ളി! സദാകാലവും”

എന്ന് ഉപദേശവും കൊടുത്തു. അന്നാഴത്തു മുഖൻ
അസ്വന്മനാഡി അതു കാട്ടിലെല്ലാം ഓട്ടി നടക്കവാൻ
തുടങ്ങി. താൻ യുഞ്ചിക്കുന്ന ത്രാപം കണ്ണടത്തിയാലു
അടങ്കിച്ചിരിക്കായുള്ള എന്ന നിഖുദ്യാട്ടകൂടി ഗ്രക്കല
ചരാചരണങ്ങളിലും ഇഷ്ടങ്ങളേവതയുടെ അംഗങ്ങളും സ്ത്രീകൾ
സങ്ക്ഷിപ്പിച്ച് അനുരാധിക്കവാൻ തുടങ്ങി. കായ്യും ദിവ്യദിഷ്ടിക്കാണിഞ്ഞെ
നാരഭമഹാം അ സമയം വന്നു
വന്ന് ബാലന്ന് വേണ്ടുന്ന ഇത്താനോപദേശവും ചെയ്തു
കൊടുത്തു. അതോടുകൂടി മുഖൻ അതിനീലുമായ
തച്ചും അരംഭിച്ചു. മുഹമ്മദിനത്തിലുള്ള ചെച്ചത്തും
ശങ്കരാല്ലും അ ബാലൻ അകുഷ്ഠിച്ചു വരുത്തി തന്നിൽ
ലക്ഷ്മീപിക്കമെന്നു ലഭ്യമായി. പരിചൃംഗസ്പദപത്തിൽ
ലക്ഷ്മീകരണം ഉടനെ ബാലൻ ചുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷ
മാഡി, സഹലാഭീഷ്ടസിദ്ധിക്കുള്ളം നൽകി മറഞ്ഞു.
ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരം വന്ന മുഖനാവെട്ട് അന്നാഴത്തു
സിലുന്നായി. പരമാനന്ദാന്തരിയോടുകൂടി വരുന്ന
മകനെ കണ്ണിക്കു ചേരിക്കു അതുന്നനിർവ്വുതി അന്നാദവപ്പെട്ടു.

മക്കളും സാഹിത്യത്തിൽ മാതാപാഠിയിൽ എററവും പാല്പുവതിയാണെന്നാണെങ്കിൽ ചാരിതാത്മ്രവും കൈക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്.

അമ്മയുടെയും മകൻറും കീഴ്ത്തി നാട്ടല്ലോം പരന്ന. ജീവന്മാരകതായ അവരെ നാനാജനങ്ങളിൽ വുജിക്ക വാനം തുടങ്ങി. ഇതിനമേൽ ഇങ്ങനെപാരശ്വവാസം ഉത്താനപാദങ്കൾ കഴിയാതെയായി. രാജ്യവിഭാഗങ്ങളേടു ശുട്ടി വന്ന മകൻറും ദേവിയേയും ഏതിരേറേറ്റ് ആളോലാ ഷസ്ത്രത്വം അമ്മയിൽ പ്രാബല്യമുണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവിഭവകം ക്ഷമിക്കേണ്ടതാമന്ന പ്രാത്മനയോടുകൂടി, സുജചി, ദേവി യുടെയും യുവനൻറും കാർഷകൾ വീണാ നമ്മൾ ദിഃ. ഇരു കാഴ്കകളാണ് പെറ്റിയന്നങ്ങളിൽ പരമാനന്ദിച്ചു.

ഒപ്പാ കസുവും തുംകാരം എത്രയോ ഉള്ളത്തുണ്ടായ കാഞ്ഞങ്ങൾ ഇരു ദേവരകോബാഡി സാധിക്കാനെലാം തന്നെ ജീവിതംകൊബാഡി തെളിയിച്ചു ദേവി! ധൂവമാതാവെ! ഭവ തി ഇന്നം ഭവനവാസികൾക്ക് ഒരു തമമാനുകയായി വിലസുന്ന. നിഃഖൃഷ്ണമായ എഡി, നിശ്ചലമായ അര ശയം, സദ്വിശ്വസനിൽ അളവും ഭക്തി, ലോകത്തിലുള്ള അറ്റക്കറ്റങ്ങൾ അറിഞ്ഞു ക്ഷമിക്കാനുള്ള അനുകമ്പ— ഇവയാണ് ഭവതി സംബന്ധിച്ചു സാധനവത്രാഞ്ചയങ്ങൾ. താലുക്കാശി ലോകവും ഭയത്തിൽ ഭവതിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രതിബുദ്ധുക്ക് ഒരുക്കാലത്താം ഇളക്കം തട്ടിനാതുമല്ല.

സംതി.

“അംഗരാഗനഭിക്ഷ വിശ്വംനംകുടാത്താഴക്കനവദി
ക്രകയില്ല ലൈവം” എന്നുള്ളതു് ഒരു പരമാത്മംതന്നെ
യാണോ. വിപരീതശക്തിക്രഷ്ണാട്ട മല്ലിന്ദന്വാഴാണോ
എല്ലാ പദാത്മാനിന്റെയും ഉള്ള തേജസ്സു് പുറത്തു
പ്രകാരിക്കുന്നതു്. അവസരമില്ലാതെ വരങ്ങുവാൻ അട
ങ്ങിയൊരു അവസാനമടയ്ക്കാതാണോ സകല ഏവ
തന്മുഖത്തിന്റെയും സ്വപ്നാവം. കല്പിത്തനിന്നു തീജപാലയു
ബാഡാവുമെന്നോ അതു സാധനം എടുത്തു പരിശോധിച്ചതു
കൊണ്ടു മാത്രം ആക്കം പറവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.
മഹരാജ കല്പമായി ക്രടിച്ചട്ടമേഖാഞ്ചാണോ അതിൽ പ്രഭാ
പൂർണ്ണ പ്രകാരാന്തരേണു ലയിരിപ്പിച്ചുനബാഡനു
നമ്മക്ക പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതു്. മഹാശ്രജീവിതത്തിലും ഈ
തത്പരത്തിനു് ഉദാഹരണങ്ങൾ ധാരാളുണ്ടാണോ. ആപുത്ര
വരങ്ങുവാൻ അതിൽനിന്നു മോചനം കിട്ടാനാളി ഓപാര
നീരാക്കാനും മരംചുരുക്കി തടിക്കയില്ല. ആയും ആപുത്ര
ആന്തരോദ്ദേശമായി കൗത്തിക്കുന്ന എന്നുണ്ടും ഒന്ന് തട
യുന്നതായി കാണുന്ന തടസ്ഥങ്ങൾ തട്ടിനീക്കാനാണു
ശക്തിയും മരംചുരുക്കി ചിലഫേപ്പാരാ അനാധാരണും ഉണ്ടാ
യിത്തീരാനും. ഇന്നു മരായുല്ലോ മഹാശ്രസ്വപ്നാവത്തിന്റെ
സൂക്ഷ്മതപരം അറിയുന്നവർക്ക് പലഫേപ്പാഴം മാർഗ്ഗദർശിക്കാ
യിത്തീരാറണ്ടു്. സമരസക്കടം സർവിച്ചുകൊണ്ടു കാഞ്ഞു
നേടുന്നവർ ജൗസാഹല്യമണ്ണയുണ്ട്. അതിനു കെല്ല
കുറഞ്ഞതവർ പ്രോക്ക്രിയത്തിൽ വീണോ, കാലഘരക്കിടയേണി
നാരായി വീണ്ടും സ്വപ്രഭൂം പ്രാബിക്കുന്നു,

ഈ വീചാരഗതി സതി എന്ന രണ്ടുക്കൾ അക്കണ്ണുകളാൽ ആദ്ദോട്ടുകൂടി പുരപ്പേട്ടു അക്കമ്പാടിയാണ്. തെന്റുപേരുമാം, പിത്രഭക്തി എന്നീ രണ്ടു വികാരങ്ങളുടെ പരസ്യാമർദ്ദനത്തിനും അടിസ്ഥാപ്തത്തുകൊണ്ടു തന്റെ ദേഹത്തെ ബലികഴിയ്ക്കുന്നും പരമപദം പ്രാപിക്കാൻ സാധിച്ചു തെ പുണ്ണ്യവതിയാണ് പുരാണപ്രസിദ്ധയായ സതി. ഒക്ഷപ്രജയായി വളർന്നിട്ടും,

“എന്നും പാണിഗ്രഹണം
ഈന്ത്യസൻ ചെയ്തിട്ടും”

എന്നിൽ പ്രാത്മന ആ കൂകാരനാത്തിനും അത്ഭൂതേമ ഉണ്ടായിരുന്നു. കൈലാസശലഭത്തിന്റെ മഹിമാത്തിരുയും, കാലാരിയുടെ കാമരാറിത്രൂഗം, സംഘാരത ദശ്രം സാരംതും, ജീവജാലങ്ങളുടെ പുനഃജനനം എന്നീ സംഗതികളിൽ ക്രിക്കാലംഭിത്തിൽക്കേ അവരുടെ കൈയ്ക്കുന്നും തോന്ത്രിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വസന്തകാലത്തിനാ മുന്തും പുക്ഷങ്ങളിൽനിന്നും ഇപ്പോൾ മരിക്കുന്ന കൊഴിഞ്ഞുവീഴ്ന്നതു അവയെ പഠിച്ചിരിക്കുന്നും അതുവരെ മരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നും അവരുടെ സംഭവമനുഖ്യമായി വിശ്രദിച്ചിരുന്നു. സർസംഗചവത്രാഗിയായി നാഡാ യൂനാത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന പരമേപ. രണ്ട് തെ മാതൃകാപുത്രങ്ങളാണെന്നു തോന്ത്രിഞ്ഞതിനാൽ ഓഫോരത്തെയല്ലാതെ വേരെ ആരുരുയും തന്റെ ഭക്തിപ്രേമവുമാനങ്ങൾക്കൊണ്ടും ആരാധിക്കുകയില്ലെന്നും ആ കൂകാരനാംതെന്ന തീർപ്പുകൾക്കിരിക്കുന്നു. സോദിമാർ, വരലാഭത്തോട്ടുകൂടി ഏറ്റുപ്പന്ത്യപദവി അടഞ്ഞെ ദോഷം സതീദേവിയുടെ ദ്രുംഗനിശ്ചയത്തിനും ഇളക്കണം തുടിയില്ല. ശിവദിജനത്തിൽ നിശ്ചയ നാടകങ്ങളാണെന്നും ആണും. പ്രാത്മ്യാനാന്തരം ഭരകലാസംഭാവനിനാഭിമുഖമായി

നീനു് കണ്ടച്ച യുനിച്ചതിനാദേഹമല്ലെന്തെ ജലപാനംപോലും അവരാ ചെയ്യാതെയായി. ശിവനെപ്പറ്റിറിപറയുന്നതെല്ലാം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി കേരക്കും. ശിവനുമുഖ്യമായിട്ടിള്ളിവസങ്കീർത്തി ആധാരാദികൾ വെട്ടിഞ്ഞു് ഉപരാസം ആച്ചരിക്കും.

“നീലകളു! മൃഗസിംഹാ! പരമാനന്ത്രപാ!
ജയ ഹരി ദീനവബന്ധാ!”

എന്ന തുടക്കത്തിൽ സ്നേഹത്തോടു പാടി സമയം കഴിക്കും. സദാ ശിവസ്നേഹത്തിൽ ലഭിക്കും.

സതീശവിജയ നിരന്തരഭജനം മഹാദേവൻ്റെ മഹാസമാധിയേയും ഭേദിച്ചു. അഞ്ചിവരു ഭക്തിഗ്രൂമ തേതാട്ടക്കിത്തന്നൊ ആരാധിക്കുന്ന ആ സുക്കമാരിജ്ഞരു ഗേവാവാത്രചികൊണ്ട് പരമശിവൻ പ്രസാദിച്ചു് അവ ഒരു അഭിലാഷപൂർത്തി വരുത്തേണമെന്ന തിരുമനസ്സു രംഭി. അവക്കു പരീക്ഷിംഘാനാക്കി മൂർഖണ്ഡവാശത്തിൽ വന്നു്,

“ഹന്തി! ഹന്തി! നിന്തു ഭാവാ
അവജ്ഞലോ ചെന്നിതേവം?
സ്രൂതവന്നാശ്ച പ്രഭാവം
ഖണ്ഡിന നിന്തു ഭാവം
ഖാവനാചലം ഭഗവാം,
സ്രൂജതൊന്നണ്ണക്കുപാം വാഹാം,
പാനാഗ്രീഷണം ഓഹാം,
പാഴിലയ്യോ! നിന്തു മോഹം”

എന്ന പാരതന്ത്രു് അവളുടെ സജ്ജിത്തെ അംപദ്ധര സിച്ചു. ശാതിനു മരംട്ടി,

“ହୁଣର ପରାମ୍ରଦ୍ୟବଳୀପାଠ
ଏତିକଣ୍ଠେଁବା ଶାନ୍ତି ପାଠପାଠ,
ଶାଶ୍ଵତ ଯନ୍ତ୍ରିବିଲୋପାଠ
ସମ୍ପ୍ରତି ବେଗିବ ସମ୍ପ୍ରଦ୍ୟବଳୀପାଠ”

ଏହାରେ ବେଳାରିଜାତଫ୍ରେଡ୍‌ପାଠ ଅଛେଁଥୁରୁ ତାଙ୍କି ପ୍ରତ୍ୱକ୍ଷମହାଯା
ତ୍ରି ଅବଶ୍ୱ ଅନନ୍ତରାହିକ୍ଷକରୁ ହେବୁଁ. “ଏହାକେମଣଲି
ଯୁଦ୍ଧ ହେବାନ୍ତି ଅପାଠ” କାହାକୁହାଇକେଂ କାଶାବାଦାଯି
ସତ୍ତିଭେଦିକିବ ଭାବୁଁରୁ ଉଣାଙ୍କି.

ମହାତ୍ମା ପ୍ରଦ୍ୟାମି କବିତାଫ୍ରେଡ୍‌ପାଠ ଅବିଲକଳାତକ୍ଷମ
ନାଯ କଷ୍ଟପ୍ରଭାବତି ଅତ୍ୱୟିକିଂ କୋପାନ୍ୟକାରୀ.
ଉଦ୍ଧରଣକମାଳ ତୁଳିଯିବ, ଆଚାର୍ଯ୍ୟକିଟିକମାଳ ବୀର୍ଚଂ ଲୁ
ପ୍ରାତେ ତେଣିକମନ୍ତ୍ର କିନ୍ତିଯତ୍ରନକାଳେ କାଲଂ କରିବ
ନ ଏହ ପେରକିବେଗନ ବରିଃବାନାନୀନୀ ଏକର୍ତ୍ତର
ମହା ରତ୍ନାଯତେଜ୍ଞ ଅଭିମାନର ତନକାଯି ଅଭ୍ୟରଣ
ଶ୍ରୀକେଷ୍ମପିତ୍ର. ସଂପର୍କସ୍ମଲିକକାଳେଠି ସନ୍ତାନଙ୍କ
ବ୍ୟତିକେକାଳକିଂ ଅବ୍ୟାପ୍ତଶନାଯ କଷ୍ଟକାର ଦେବ୍ୟକ୍ଷକି
ନରନାରେଖାଂ ସନ୍ଧତପନିଲାଗନ କରିଯିବାନ୍ତି
ପ୍ରପଞ୍ଚବିଭବାନ୍ତିର ପ୍ରତିରୂପ ପରିପତିଯିଲ୍ଲାତି
ପରମଶିଵକାର୍ତ୍ତ କଷ୍ଟପ୍ରଭାବତିରୁ ପ୍ରତାପଂ ତରି
କଲୁଠ ଶ୍ରୀଭବିକନ୍ତୁଙ୍କାରୀଯିତ୍ତିଲୁ. ଅତୁକାଳେ ଶିଵର୍କୁ
ନେରର ନୀରେଠ କଷ୍ଟକାର ମୁଖେଯଙ୍କୁ^୧. ତର୍କର ପରମ
ନିଃର୍ମାଣ ହାତମାହିତ୍ତତ ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ତର୍କର ପ୍ର
ତ୍ରିତ୍ତର ପରମପ୍ରମାଣିକା^୨ ଅନ୍ତରାଯିକାରିତତ
ଫ୍ରେଡ୍‌ପାଠ,

“ବିଦ୍ୟାକାମିଯିତାମି ନନ୍ଦିନୀ ମେଲିଯ
ଭିବିଦ୍ୟକାମମ ତରବାନ ନନ୍ଦିନୀ

വിധിവിലാസം നമ്മക്ക് നബിനിയിപറ്റ
വിധുഭവി സവ്വലോകാനങ്ങിനി”

എന്ന് സതിയെക്കരിച്ചു ദക്ഷാജായ അഭിപ്രായം
തനിന്നും മാറ്റാ വന്നു. ചുമ്പിൽഡില്ലത്തു വാസ്തവ്യംകൊ
ണ്ട് വിവാഹത്തിനു വിരോധിയായിപ്പേരും മാത്രമേ
യുള്ളൂ.

പരിശയം ഒരുവിധത്തിൽ നടന്നു. പരമേശ്വരൻ
ഉടനെ ഉറങ്കും. വിരഹാത്മികാഖട്ട ഭേദവി വലഞ്ഞു.
വീജാട്ടം ഭേദവൾ വന്നു” ഓവിഡൈ ദക്ഷനർജ്ജാതെ കൊ
ഞ്ചനടന്നു. ദക്ഷൻറെ നീംസം വൈരമായി വള്ളു.

അടുത്തേൻ്റെ അന്നമതിയിൽ അമംഗളമെല്ലാം അട്ട
ങ്ങിനെന്ന വിശപാസനതോടുകൂടി സതീദേവി ശംകരാസ്ത്ര
പ്രണായിനിനിയായി കൈലുംസേചപരീപ്തതെ അല്ലെ,
രിച്ചു. താൻനിഭിത്തം ഭാവിക്കിലുണ്ടാവാനിടയുള്ള ഭവ
നകലുംപത്തിനേരു സൂചന ഓവിഡൈ അനുനദ്ധാർ
തെ അലങ്കാരപ്പൂട്ടത്തിലിപ്പു. പ്രതീതീദേവിയുടെ
പ്രീതിവിലാസരംഗമായ കൈലുംസതീയിൽ സതി യാ
തൊഴ ഭിംവരും അറിയാതെ ഭര്ത്രം ശ്രൂതുഷ്ഠാവേണ്ട
കാലം കഴിച്ചു.

ഇക്കാലത്തു് ഭദ്രക്കി ഒരു ധാരം ചെയ്തു. അതിനാശം
ഓവല്ലേദവനാശം, രാജാധിരാജാശാശം, മാശനിശ്ചല്ല
ശാശം, എന്നാവേണ്ട വലജം വനിക്കാവിജനം. ദക്ഷ
പ്രജാപതിയും ഒട്ടവിൽ എത്തിപ്പേരും. അദ്ദേഹം സദ
സ്ഥിതി പ്രവേശിച്ചുപോകാർ എല്ലാവയം ഏഴുന്നേരു
നിന്നും അദ്ദേഹതെ വെള്ളുമാനിച്ചു. ലിച്ചരാനക
ഓവൻ മാത്രം സ്ഥാനത്തുനിന്നും ഇഴക്കിയിപ്പു. ശിവൻ

തന്നെ സഭയിൽവെച്ചു് അവമാനിച്ചവല്ലോ എന്ന
വിചാരിച്ചു് ക്ഷേമൻ അതിരിപ്പാത്ത അറിയംകൊണ്ട്.
ഇതിനു പ്രതികാരം ചെയ്യുണ്ടെന്നും ഉറച്ചു. താമ
സിധാതെ ഒരു മഹായാഗത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ താരം
ആട്ടി. അതിലേക്കു് ദേവാദിക്ക്ഷേയും മറ്റും ക്ഷണി
ക്കാനായി നാരദമഹാശിരൈ ഏല്പിച്ചു. തന്റെ ജാമാ
താവും ബൗദ്ധവൈരിയും ആയ കൈല്യാസനാമതനെ
ഉത്തരം ക്ഷണിക്കാത്തതനു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞയും. കല
വദക്കുകിശായ നാരദനാക്കട്ട, ഇതുതന്നെ അവസ്ഥയെ
നാ വിചാരിച്ചു് തിവനെ വിവരം അറിയിച്ചു. സതീകാ
ന്തനു് തന്നെ ക്ഷേമൻ ക്ഷണിക്കാത്തതുകൊണ്ട് യാതൊഴി
പരിഡിവന്നുണ്ടായില്ല. ക്ഷണിക്കുമെന്നു താൻ കയറിക്ക
മില്ല. പ്രകേഷ സതി വർഖമാനമറിയത്താൽ അപായമു
ണ്ടാവുമെന്ന ശക്തിച്ചു് പ്രിയതമയെ വിവരം അറിയിക്ക
യാതെനു നാരദനാടാവയ്യേപ്പെട്ടു. അറിയിച്ചുപോകേ
ണാലേനു് രേപ്പണിക്കുട്ടിനാരഭൻ, സിഖാന്തവുമായി.
റിഃാലജിതനാര ശഭാദഗവാൻ നിഖതിഗതി തട്ടക്കാ
വത്സ്യുന്ന നിശ്ചയിച്ചു് മഹാശിരൈ വിലക്കിയതുഭില്ല.
റിഃാലജിതനി യാഗമണ്ഡലനു് അറിയിക്കുകയല്ലാതെ
അതിനു വരാൻ അന്തുകൾ ക്ഷണിച്ചതായി പറയുകയു
ണ്ടായില്ല. മഹാശിരൈടെ വരവിന്നേരയും പോണിന്നേരയും
ഓരോടും ഓപ്പിക്ക നല്ലവല്ലും ഉന്നലിലായില്ല. ഒക്കുടെ
ദോഷാവു് ആത്മരിക്ഷന്നാതു പോരെനു് ഒരു കണ്ണിതം
അനുംനാശന്നാലുംതെ, അദ്ദേഹത്തിനു്, പ്രിയതമസ്തു
നേരോ ഓപ്പണാവുംബോടെ സതീഓപ്പിയുടെ പാവന
ഒന്നല്ലിൽ തോന്നകയുണ്ടായില്ല. സകല വികാഞ്ചനം
പ്രുദ്ധലവരാറിയിൽ അന്തരെന്നു വിശ്രദാസമാരു് ആ
തെളിഞ്ഞ കരണ്ണിൽ ഇപ്പോഴം കടികൊള്ളിനാതു്. ഇതു

പ്രഭതികളും അച്ചന്നർ യാഗം കണ്ട സഹജരായി
അച്ചന്നനെ പുകഴ്ചന്നതു കാശാൻ പുതീസഹജമായ അത്
റഹം ദേവിക്കണക്കായി. ഉടനെ പ്രാണാധനെ പ്രാചിച്ച്
ബലാജുലിയോടുകൂടി തന്നർ അതുറഹം അറിയിച്ച്.
അതിനു മരുപടിയായി,

ശിവൻ—“പ്രിയേ! അന്തുന്ന നശ്വര ക്ഷണിക്കാതോ
സമിതിങ്ങ് പോക്കന്നതു ഭംഗിയാണോ?” എന്ന് സ്ഥിരം
ഗംഭീരപരത്തിൽ ചോദിച്ചു. ദേവി കേവലം ഒരു കട്ടി
യൈസ്ത്വാലെ ഗൗരവബുദ്ധിയില്ലാതെ സപാന്തവല്ലഭന്ന്
സഹായിക്കു ഭംഗം വരുത്തിയതിനെങ്ങറിച്ചു ലഘജിച്ചു
പിന്നാറി.

ദ്രോഗാഗ്രിപോലെ ദേവിച്ചട ആരുഗാഡം ക്രിഡേശ
ആരിവരിക്കയായിരുന്നു. അങ്ങിനെക്കിടിക്കേ അതിനു
കത്തിജപലിക്കുവാൻ വീണ്ടും തരം കിട്ടി. ദേവിച്ചട
സോദരിംഖാർ യാഗത്തിനു പോവുംവഴിക്കു് അരനാജത്തി
യേയും മുട്ടിക്കൊണ്ട് ഓപാവേജാട്ടിനായി കൈകലാസ
തതിലെത്തി. അവരുടെ അസ്ത്രാശരൈ അലങ്കാരങ്ങാടി
അതരെയും വിസ്താരിച്ചിക്കുത്തക്കുതായിരുന്നു.

“നീരെന്നു ആരുഭരണാശങ്കളും അണിയാതെ
നില്ലുന്നതു്? യാഗത്തിനു വരുന്നില്ലേ?” എന്ന് അവർ
സതിയോട് ചോദിച്ചു.

സതി—“ദ്രോഗിഡ്” ആരുഭരണാശങ്കളും അണി
യാൻ പാടിപ്പു. അതുകൊണ്ട് തൊന്ന് വരുന്നില്ല. ആഞ്ചുമ്പു
തതിമാതരം ക്രിടെ അലങ്കാരങ്ങളും അവാ കാണാ
ണ്ടാർ അച്ചന്ന വ്യസനം തോന്നിയേക്കാം.”

ଗୋଡ଼ରିମାଠ—“ଅନୁଭବଙ୍କରୁ ଏହା ବେଳାରେ
ଜୀବୁଂ ତଣେଦି ତରାଂ. ଆନ୍ତୁ କୋଣାଟ୍ଟ ପୋରାତିରି
କେବେଳି.”

ଗୁରୁ—“ତୋର ବରିକଣ୍ଠାବେଳାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀହାରା
ଜୀବିକେନ୍ତି ମକଳେପ୍ରାବଲ୍ୟ ବରେଖିଲୁ; ତ୍ରେ
ଶକେନ୍ତି ଭାନ୍ତିର ନିଲାଯିଲାଗା. ଆପ୍ରାଦ
ଏକିକାନ୍ତ ଆଲାଆରଙ୍ଗରୁଥୀରୁ ପାକିଲୁ. ଆତୋଗାଂ
ଏକିକାନ୍ତ ବେଳାତାରାଂ. ଆନ୍ତୁ କୋଣାଟ୍ଟ ନିଷେଧି
ରେଣ୍ଟାରିବିଲୁ.”

ଗୋଡ଼ରିମାଠ ପିରିଶତ୍ତିପୋର ତୋରକୁଟି ମଧ୍ୟ
କତିହାରିଯ ଅନୁଭାବି ବୀଳାଙ୍କି ସତୀଭେଦିଯିବ
ଉତ୍ତିଲୁ ଜପିଷିବାର ତୁଳନି. ତେଣୁସମୀପତିଲେ
ତରି ରଣାମନ୍ତ୍ରର ପୋରାଗରାଵାଦଂ ହୋଇଥିଲୁ.

ଶିବଙ୍କ—“ଦେବି! ତୋର ମଧ୍ୟ ପରିତତରୁ^୧ କାହିଁ
ହିଲ୍ଲୁ?”

ଗୁରୁ—“ତୋର ଆନ୍ତ୍ରିକେନ୍ତି ମକଳେଲ୍ଲୁ? ଏଗେନା
କସଣିତ୍ତିଲ୍ଲୁଜିଲ୍ଲୁ ଏକିକାନ୍ତର ପୋରାଗରାଵକାଶ୍ୟ
ବାଲ୍ଲୁବୁ. ଏଗାତନେବୁଲ୍ଲୁ ଏଗେନା ଆବିକର କାଣା
ଦେବାର ଏକେନ୍ତି ପ୍ରାଣୋଶଗୋଟିଛି ବେବରଂ ଆପ୍ନୁଙ୍କ
ମରକାରାଂ ଘରୀ.”

ଶିବଙ୍କ—“ଏଗେନା ଦେବି! ଏକିକାନ୍ତ ଆକାଶିନ
ତୋଗୁଣିଲ୍ଲୁ. ଆନ୍ତୁତୋଗୁଣିଲ୍ଲୁ ଭେତିକଣାଗୁରୁତ୍ୱବେଳାକୁ
ପୋରାଯ୍ୟାରୁ ଉକ୍ତପ୍ରାଜ୍ଞାପତିଯିବ ମକଳୀବେଳାଗା ଆବ
ନ୍ତମ ମରନ୍ତି କପାଲୀଶ୍ଵରକେନ୍ତି କାମିନିଯାବେଳାଗା
କାମମ ବେକଣାଂ. ଆଯିକଂ ତାମସିକର୍ଯ୍ୟଂ ବେଳାକି.”

സതി—“അക്കമിനെതന്നെ. ഞാൻ വേഗം വന്ന കൊള്ളാം” എന്നപറത്തു സതി യാത്രയായി. ദേവി പോവുന്നേവാരാ കൈലാസത്തിലെ സൗരഭ്യമല്ലാം വ മിച്ചുകൊണ്ട് പോവുന്നതായി പരമശിവനു തോന്തി. വീണ്ണുത്ത് ഘലതെത്ത ദിവ്യദംജികൊണ്ട് മഹേശൻ വീണ്ടിം സമാധിയെത്തന്നെ പ്രാപിച്ചു.

നൃസിംഹാരാധനയിൽ കൈലാസ ദിവ്യദംജികൊണ്ടു സത്ര പിതാവിൻ്റെ രാജധാനിയിലെത്തി. യാഗരാലയയിൽ മക്കളെ കണ്ടപ്പോരാ ദംജാരയനായ മക്ഷപ്രജാപതി,

“യാഗരാലയിൽനിന്നു പോക ജവാദ് ദ്രോതരാദയിതെ! അതിനില്ലാതെ ചൊന്ത ഒരു ദിവസം അടിസ്ഥാനം ആകിലാ—
[ശ്രീലൈ!]”

എന്ന നിശ്ചയവചനത്തോടുകൂടിയാണ് എതിരോറി തു്. സതീദേവിഭാരത അദ്ധ്യാത്മ തന്ന അവസ്ഥ വിവരിക്കാൻ “കൈല്ലുപോരാ നാട്ടുകൈൻ്റെ പ്രദാനം!” അം മുക്കൾന്റെ അപരാധസത്തിലേങ്ങായി ഭർത്തനിന്നു സതിഭാ സഹിഷ്ണുന്ന വരദിഷ്ടാതെയായി. ഉക്കളുടെ റിലൂറിയ തന്നെ ശാസ്ത്രങ്ങൾ, ഹസ്തങ്ങൾ, ഹാസിക്കാനും, ഹാസിക്കാനും, ഹാസിക്കാനും അദ്ധ്യാത്മാം അധികാരിക്കാണ്. അതിനെപ്പറ്റാറി സന്തോഷമല്ലാതെ പരിഭ്രാന്ത തനിക്കു ലേശംപോലു മില്ല. പക്ഷേ തന്റെ പ്രാണാശനം അവിലുജ്ജഗന്തിയ നീബും അതു കൈലാസനാമന്മാം ഇന്ത അവമാനം സംഭവിക്കേണ്ടതല്ല. അതു അദ്ധ്യാത്മ വകയായി വരേണ്ടിനും അല്ല. “ദ്രോതരാദയിതെ!” എന്ന വിശ്വിച്ചിട്ടാണ് അ ദ്ധം അധിക്ഷേപവാദം തുടങ്ങിയതു്. അദ്ധ്യാത്മ ഇന്ദ്രിയം ചെയ്യാനും മക്ഷിണാമുന്നിക്കും ഇത്തരത്തിൽ അ

വമാനം സംഭവിക്കുവാൻ കാരണം തൊൻ്തരാണ്. അതു കൊണ്ടും തൊൻ ഒഴിവേണ്ടക്കാം. ഇങ്ങിനെ ആലോച്ചി ചുമ്പ് സതീദേവി സ്രൂപിസഹജഡായ സപാത്മത്രാഹത്തോടു കൂടി റിഖിവനവാസികളെല്ലാം സാക്ഷികളാകെ, അതു യാഗശാലയിൽവെച്ചുമ്പ് തന്റെ ദേഹത്തെ ധ്യാനാഹാരി യിൽ ദഹിപ്പിച്ചുമ്പ്, ദേഹിയെ ഇന്ദ്രഘാഥാരവിന്നത്തിൽ സമർപ്പിച്ചു.

ദേവി യാതൊരുപരാധായവും ചെയ്യുവള്ളു. ഫ്രേഡം ജനിക്കുന്നതു പ്രശ്നതിവിജ്ഞാനമല്ല. സാരജ്ഞയായ ആ പരമ സാധപ്രീമണി പരബ്രഹ്മനെ പ്രാണപ്രിയനായി വരിച്ചുതിൽ അത്രളതമില്ല. അഹരണാരമ്ഭത്തിയായ ഭക്ഷണം സംഭരാരമ്ഭത്തിയായ ഒപ്പുവാം ബലിവെവരികളായിത്തീ ഗംഗിലും ആയുമ്പും നില്പി. പിതാവിനെന്നും ഭന്താവിനെന്നും ശ്രൂട്ടിയിണ്ണാം തന്റെ ജീവിതം പരിഗ്രാലമാക്കിത്തീങ്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുമ്പോൾ സതീദേവിയെപ്പോലും തുക്കിയാണുണ്ടാക്കുന്നതു. അന്തിമനെ വിഹാരിച്ചുമും അത്രമകാതനെ ഭയന്നും ദേവിക്കു ദേഹത്രുപ്പം ചെയ്യുണ്ടെന്ന സ്ഥിതി വന്നതിനെന്നക്കറിച്ചുമ്പ് ആലോചനിന്നുവോടുകൂടുക, അത്രളതപ്പെട്ടവാൻ മാത്രമേ വഴിക്കാണുള്ളതെന്നുണ്ടാക്കുന്നതു. അപോലം ചെയ്യാതെ ശിക്ഷണവീച്ച സതീദേവിച്ചുമും ഇഷ്യാപ്രകൃതിയിടെ ഉറിക്കാക്കുന്നതിൽ ക്രാഡിതനെ പരിപാസിക്കുകെട്ടു.

ഫ്രേമദേവതയുടെ ദേഹാസ്ത്രംചെയ്യു സതീദേവി! വേർത്തിക്കിതാ ഒരു നമസ്കാരം.

സീത.

ലോകത്തിലുള്ള മഹാഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവെച്ചു് എല്ലാം കൊണ്ടും ഒരേക്കിടയായി നിൽക്കുന്നതാണ് രാമാ യണം. ആദികവിജയ ആവേശത്തിന്റെ സന്ദാനമായാലും, ഭാരതീയരുടെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ സർപ്പലമായാലും, അന്നും ഇന്നും അതിന്റെ ഒറുയ്ക്ക് ധാതോങ്ക കരവും വനിട്ടില്ല. വാസ്തീകിരാജാധികാരി ലോകരംഗത്തിൽ അവതരിച്ചതിനാശേഷം എത്തെല്ലാം മാറ്റം അഭ്യന്തരം വിസ്മയങ്ങളും പരിവർത്തനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കഴിത്തു! എത്ര മഹാത്മാക്കരി തന്ത്രപാപദേഹം ചെറു മായാധികാരിക്കയ്ക്കുള്ളിൽ മുറഞ്ഞു! എത്ര ലോകാധികാർ കാലത്തിനാകുത്ത കോലംകൈട്ടി ചൊപ്പുനിയാടി കലാശം ചവിട്ടി! കാണാനും കേരംക്കാനും നിഖുതതിയി പ്ലാതെ ഈ പ്രപബ്ലേത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ പ്രോബ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന ലക്ഷ്യാപലക്ഷം ജനങ്ങളെ നന്നിച്ചു ചോത്തു് എത്ര മഹാദേഹങ്ങൾ ഭവന സംരക്ഷണത്തിനായി കാഡാക്കി മുഴക്കി! എത്ര മരംഗകരിക്കാം കുട്ടിക്കുട്ടി ലോകരഹസ്യം സപാധിനമാക്കാൻ നിരന്തരപരിഗ്രാമം ചെയ്തു! ഈ കലാപക്കാലാധലങ്ങളും കഴിഞ്ഞതിനാശേഷവും അന്നത്തെ കലാനാമാർക്കൾ ഇന്നും കലാധിപതി തന്നെ. അന്നത്തെ കർമ്മസാക്ഷി ഇന്നും ഉദയാസ്സുമയാദികരാം നിവർണ്ണിച്ചുവരുന്നു. അന്നത്തെ രാമാധിനാവും ഉദയത്തിലുണ്ടായ പ്രകാശത്തിനു കുറവോ മറവോ കുടാതെ ഇന്നും പരിപുനിക്കുന്നു. പരിപ്പൂർത്തിന്റെ പരമകാശങ്ങിലെത്തിരെന്നു്

അഭിമാനിക്കുന്ന നമ്മക്കും രാഖായണത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചുകാണുന്ന സംസ്ഥാരവിശ്വേഷം ഇന്നും ഒരാദർശമായി തന്നെ ഇരിക്കുന്നു.

രാമരാവണാദികൾ നമ്മുടെ ആദ്യത്തുപരവരരാധകരണംജിൽ സീതാദേവി നമ്മുടെ കേതിവെള്ളുമാനാനക്കാപകരക്ക് എക്കപ്പാത്രമായി വിലസുന്നാക്ക്. ഭ്രമിയിൽ ആ സുചരിതരെയും ഗംഗാത്രിയും വഹിക്കാനുള്ളതാർഹത ആക്കമില്ലെന്നാരും അഭ്രാ ലോകത്രക്കും ക്ഷേത്രായിരുന്നവർ നിന്നും ദാനമെന്നുള്ളതു ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയോ, എന്തോ, സാക്ഷാത്കുമീദേവിതന്നും ആ പുണ്യവത്തിനെയും രാജാവർഷിത്വത്തും ജനകരാം ദ്രും ചുറ്റുത്തത്തിൽ—ഒരു മംഗളക്കമ്മാവരണത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ—പ്രഭാനംചെയ്യുന്നു. മഹാനായ മിറിലാധിപൻ “ഭൂമാതാക്കാളിയൈപ്പിള്ളു” എന്ന ദേശാന്തരം പുതിയായി ആ മംഗളസ്വത്വവിശ്വാസയും കൈക്കൊള്ളുന്നു. ലേഖകിക്കും പ്രമാണിച്ചും, വിശ്വപരീക്ഷാവിജയിയായ രാജഞ്ചവനം ആ വധുരത്നം സഹയമ്പിണിയായി നിറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു.

പുതശ്ചനം പ്രത്യുതിച്ചും ഭോജിച്ചുതോടുകൂടി പുണ്ണിസമിതിസംഹാരാദികരക്കുള്ള സന്നാഹങ്ങൾ പുതായിയായി. വിശ്വപാഖിനും ഇതു മഹായോഗത്തിനു കാരണപ്പെട്ടശനായും വന്നുചേരും.

വിശ്വഹരാജുലക്ഷ്മി. അഭ്യോദ്യാശജുലക്ഷ്മിയായി ആദ്യാദ്യാശജുക്കുവായിലും “സന്ധൃതിക്കവന്നുഭക്തം” മുതായി ഫരിംത്തുതന്നു തുരങ്കിയിരിക്കുന്നതു സപ്തഭാവികമണി. അഭ്യോദ്യാശജുരിയെ അതുവരെ അലങ്കരിച്ചിരുന്ന പുണ്യാത്മാക്കരം താബസിയാതെ ലോകാന്തരമായതി

നായി പുരപ്പട്ട് വിത്തുടം, ദണ്ഡകാരണ്യം ഇതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉള്ളിച്ചെത്തലും പ്രകാശിച്ചുപ്പോൾ ഭേദാന്തരത്തിൽ അതിന്റെ ജ്പാല അപൂപ്പോഴായി ചിന്നിത്തുടങ്കി. അതുകൊണ്ട് മോഹാസനായ പ്രതാപ ലങ്കാശപരമാം മഹലവേവത്യുടെ പ്രഭാലേശം അപഹരിച്ചാനായെന്നുണ്ട്.

“വരനിമണ്ഡലത്തിൽ ഒരു പ്രസ്താവനയുണ്ട്.

“ യന്നു! രാവണവയം കൂടിത്തുകൂട്ടവോളും”

എന്ന കല്പനയെ തിരസാ വഹിച്ചുകൊണ്ട് ആ ലോകൈക്കസൂഖ്യസ്ഥപത്രപിണി ലജ്ജയെ കുറച്ചുകൊല്ലേണെങ്കിൽ വിലാസരംഗമാക്കിയാണെന്നുള്ളത്. ഭവതെനകക്കലുക്കുള്ളി സകലാന്തർക്കാഡിനിയാണുള്ള പരശ്വത്മമരിയാതെ മായാപ്രചബ്ദത്തിന്റെ പുരഭേദങ്ങളുള്ള മോട്ടി കണക്ക് പരിഞ്ഞിക്കാണുണ്ടാക്കുന്നതുമല്ലോ? സകലേപ്പരി സപ്രായത്തിലുണ്ടാകുന്നു? ഉച്ചാസനക്രമം തന്നീൽ ഭക്തജനങ്ങളും ഉന്മാദം പിടിച്ചെപ്പട്ട അഭിരാഖ്യാനി തന്റെ കമ്മ്വോഷത്തിന്റെ ഫലമായി കാലധികം പ്രാപിക്കുന്നു. കാനനാത്തിൽ സമിതിചെയ്തു്, കൈകസിച്ചുഅന്തേ കവാഷലോകം സംഘരിച്ചതോടുകൂടി ലോകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം സന്മാധാനസന്ധ്യാസ്ഥാപനമായി. പുരാഷ്ഠരാട്ടുകൂടി പ്രത്യേകി വീണാക്കം ആസക്കാരയമായ അയ്യോപ്പളിലെത്താൻി. ലോകമാതാവിന്റെ സാന്നിധ്യം വിജാക്കം ഉണ്ടായെന്നും പ്രജാശിശ്വാസം അനുറൂപംകൊണ്ട് മതിച്ചുന്നു. സന്ദേശലാറൻ കൊണ്ട് മിത്രപ്രാപ്തിലാപാദരം തുടങ്ങിയെന്നും “ക്രിസ്തുാലാലാലേ ക്രീഡിന്തു കാഴ്ചയിക്കുന്നതു്” എന്ന ഒരു തത്പര പാപ്പിക്കാനെന്നാണേപ്പോലെ ഉദ്ദേശ്യപരി ആരംഗത്തിൽനിന്നും മാറി, ഉള്ളിരപ്പി ഭക്തിയോടെ ഉറരുന്നൊക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇനിച്ചുംഗവാനാതുടെ മുഴീക്ക

ବେଳାକି ଯିବାକୁ ଅନୁଶ୍ରମଣାତ୍ମିଲବାଣୀଙ୍କୁ. ପଶୁବାତତ୍ତ୍ଵପଂ
ଦୋଷାକ୍ଷ ବେବାଯଂ ତେଣୁକିଲେତ ମରଦିଲୁହ ବର ଡେବି
ଓରଶନାଥାରଂକାଳୀଙ୍କୁ ରାଜନୈତିକ ପାଠାନାମଙ୍ଗଳିତ
ରାଜନୀ. ହୁତେବିକୁ ଜାନୋଭେଦଜପଦ ସାଧିତୁପୁଁ ଲୋକ
ନାହିଁ ସପଦେଶଜ୍ଞାନିତିରେ ଲାଗିଛିଲୁ ଚେତ୍ତୁ.

“ହେଉ କଷପାହରରୁହତକିର ବସିଥୁତରେ
ଚେତ୍ତୁଶରିଲୁଲବିଷତିଲୋ ବୟାସଂଶୟାଂପୋତ”

ଘ୍ରାନ୍ ଜଗନ୍ନାଥାନ୍ତରୁଷୁତ୍ତିରୁତ୍ତିର କଷପରମାତ୍ମା ରହିଲି
ପ୍ରାତରେବ ପ୍ରେସ୍ତୁତତ୍ତ୍ଵବାଳ ଭେଟିକିଷ ତଥତାଯ କାରଣ
ବିଶ୍ଵାସ ପରତାତ୍ତ୍ଵକା. ସୀତାଦେଵି ରାଜସରାଜ୍ୟାନ୍ତି
ଲିଙ୍କ ରାତ୍ରିକାଳିମଂ ହୁଅଗାବେଗନୁହିତୁମ ଜଗବିରପାଶତି
ନାହିଁ ଡେବିରେକାଳୀଙ୍କୁ ଆଶରିପୁରେବେଶଂ ଚେତ୍ତୁଥୁତୁମ
ଆର୍ଯ୍ୟାବାସିକରିଷ କେନ୍ଦ୍ରକେରାବିଦେଶ ଉତ୍ତର. ଆତିକି
ଗା ବିଶ୍ଵାସିକଷିବାରା ମରଦାଗା ସଂଶୟିକଷିବାରା
ଜଗନ୍ନାଥର ପ୍ରେସ୍ତୁତିଥୁତୁମ ଆବତ୍ରଣ ସପତନ୍ତ୍ରିଲମାଯ
କେନ୍ଦ୍ରକିଲପ୍ରଭାୟିରିଷାଣା. ଲୋକବାସିକରା କଥିବିକ
କେନ୍ଦ୍ରତ ସମ୍ଭାବା ଆବତ୍ରଣ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଗ୍ରଣ୍ଡାଫୋନ୍
ଡାରାତନ୍ତ୍ରବେତ୍ତର ଘ୍ରାନ୍ତାନୋକା ବିଶ୍ଵାସରପ୍ରେସ୍ତୁତିକିମ୍ବା
ରିଷାଣା.

ସୁପାତ୍ରିବଣନ୍ତିର ପାତାକାଳୀଙ୍କୁ ଏତୁତୁକାଳାନ୍ତରୁ
ପାନ୍ତରୁମ ଅନୁଶପାସା ଜନିଷ୍ଟ୍ରିପାନାତାବାରୁ ଭାବତୀ
ଯଦୁନେହାର ମନ୍ଦିଲିଲାକଳିଯ ମେମିଲି,

“ରେବତେବି! ରେପାରେବା ରେପାରେବା ବପାତେଲ!
‘ ରେପାରଶାତିକଷିପାତାନ୍ତିଲେଖ;
ରେବି! କଣ୍ଠୀଳୀ; ଶୁଭ୍ରାତାଙ୍କ କାର୍ତ୍ତିକ
ପାତର୍ଯ୍ୟାନ୍ତିଜାଙ୍କ’”

ଘ୍ରାନ୍ ତାଙ୍କର ପ୍ରାଣପ୍ରିୟଙ୍କ ଉପଦେଶିଥୁପ୍ରେସ୍ତୁତ—

"എന്നായുംപത്രൻ വന്തതിന്നോഹാൽ
പിന്നെപ്പുരീവാസമെന്തിനോവോണി?"

എന്നെല്ലു സമാധാനം നൽകിയതു്. "എത്രയും മുത്തു
ശുത്തം കല്പം ഇഷ്ടിം" ഭർത്താവോനിച്ചുള്ളിപ്പോരി "പുജ്യാ
സ്ഥരണാതുല്പദ്ധായി" ക്രത്രവാൻ ഭേദവിശ്വ പ്രേരിപ്പി
ച്ചതും തെറ്റുള്ളതും ഷയിലുള്ളതും അതുസ്ഥാനത്തി തന്നെ.
ബോക്കത്തിൽ പരാത്മായി കാലംകഴിക്കുന്നവ.എന്ന് മറ്റു
ക്കിട്ടുവരുന്ന ദുഃഖങ്ങൾ സപ്രയോഗ കൈമാശാസ്ത്രം നാതു
ബണായിരിക്കാം നിത്രസങ്കടം പ്രതിഫലമാക്കാതെനന്നുള്ള
തിനോ സീതാദേവിയുടെ ജന്മം ഒരു ഉത്തരപ്രസ്താവനായായി
രിക്കുന്നണിക്കു്. നാട്ടിലായാലും കാട്ടിലായാലും പതിപരിവ
ച്ചിഞ്ഞു പ്രതിബന്ധിക്കാവുതെന്നു ക്രത്തി ഭർത്താവോ
നിച്ചു വന്നവാസത്തിനു പുറപ്പെട്ടിട്ടു രാജൂപതിക്ക് അറിവി
ഞ്ചും അഭിലാഷപൂർത്തിക്ക് അനന്തരം ഭന്നാരിട്ട്. റിഡി.ക്ക
വി.പാരീതാ ചെസ്റ്റാൻ ആരാലും ഗംഗയുമാശ്ശേന്നു തത്പര
തെളിസിക്കാനൊന്നു ഭാവത്തിൽ രാക്ഷസങ്ങന്ധിനാണായ
പലവിധ ശല്യങ്ങളിലും അനഭവിച്ച നായകനെ സ്ഥരിച്ചു
കൊണ്ട് ലങ്കയിലും കുറേകാലം കഴിച്ചുപുട്ടി. ഭർത്താവു്
തന്നെ വിശാഖാത്താൽ പി.നീട്ട് സെപ്പരമായി അദ്ദേ
ഹത്തിനേറ്റു പാദന്ത്രം ശ്രദ്ധാപ്രക്രിയയും സജാധാനിച്ചി
രണ്ണ ആ പരമസാധ്യപീഠിക്കിക്കു്, മാറിതുക്കിയും പാഠി
ഹാജ്വും സവംജനസമ്മാനയിൽനിന്നുന്നതു് അസാധ്യം
നെന്നു കാണിക്കാനായിരിക്കുന്നു, അപ്പവാദസ്വർജ്ജന വി
ജാം തലമുപാന്തിരാൻ തുടങ്ങിയതു്. ഗംഗിനിശായ
ജാനകീദേവി—പാതിപ്രത്യേകണ ചന്ദ്രധനം കാത്തം
സന്ധാരിച്ചുവെച്ചുള്ള ആ പാവനാംഗി—എത്ര ലഭ്യത്തി
പും ഭർത്തുഹിതത്തിനു വിപരീതമായി രക്ഷാംഘോഷം
ഉരിയാടാത്ത ആ വിനയശാലിനി—അപവാദശങ്കകൊ

ଶାଶ୍ଵତ ତଥା ଶ୍ରୀରାମଦେଵଙ୍କ ନିରସିତୁ ତେଣା ଆଗି
ଜେତତିକଣଶେଷରୁ ଅବ୍ଦେହରୁ ନିମ୍ନଲକ୍ଷୀତିଯୋଦୁକୁ
ରାଜ୍ୟରୁ ନିରବେଗରଣେଖଣ ପ୍ରାତିଷ୍ଠାନିକ ଅରୁ ମହାମ
ନାସପିନ୍ଦି—ଆନନ୍ଦଗତିଯାହି କୋଟିଜାଟିଲୁହୁ ଅନ୍ତରୀ.
ଶ୍ରେଷ୍ଠଦେଵି ସମ୍ମାନିତ୍ୟ ନାବରତୀ ଶ୍ରେଲୋକବାସିକରୁ
ବିଲଯନିଯାତେ ତତ୍ତ୍ଵିକଳେଖନ୍ତୁ. ଲୋକବୃଦ୍ଧରାଜ୍ୟରେ
ଛିତ୍ତନିର୍ମାଣ ବିଶ୍ଵକରତାରୁ ମରଣୀତିପ୍ରାଣବନ୍ଦାଜର ସାନ୍ତି
ଯୁଦ୍ଧକୋଣ୍ଠ ସାପ୍ରତ୍ୟୁଷମାତ୍ରିତିରୀଂ ଅନୁଭବମରୁଦେଶରୁ
ଅରୁ ଚିନ୍ତାମଣିରେ ସାତରଂ ସତ୍ତ୍ଵିକରିତ୍ୟ. ପ୍ରପଞ୍ଚ
ସଂସକ୍ରମରେ ଆବଶ୍ୟକତାରୁ ତଥିର ପ୍ରକାରାନ୍ତ
ରେଣୁ କଟିକୋଣିତାରବୈ, ଆନ୍ତରକାଳମେଣିଲୁହୁ
ଆୟିବାସିକରାନ୍ତ ଆନନ୍ଦବତିତ୍ୟ ଆଚଲାଦେଵିଶିଖ ସ
ମୂଳମାତ୍ର ନାତକି, ରଂଗମାରାନ୍ତରୁ ରତ୍ନମେମାତ୍ରି. ଲୋ
କତତିରେ ଆସମ୍ଭିନ୍ମାତ୍ମା ବ୍ୟହମାନାତିରେକଂ ପିଲାକୁ
ତଥା ବ୍ୟାଧିଶାଙ୍କ ତୁଳଣିତ୍ୟପ୍ରାଦା ଅରୁ ଯୁଦ୍ଧପ୍ରାଦା ଆ
ରାଜ୍ୟରେଣୁ ଆପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ୍ୟ ପଞ୍ଚଶ୍ରୀତାନୁକରମାତ୍ର ଦେହ
ତତେ ଉପେକ୍ଷିତ୍ୟ.

“କାନ୍ଦାଯିର, ବେଶ୍ୱରୁତ୍ୱିବିଷ୍ଣୁତ୍ତିଲାଗରୁଣାମା—

ଯେତୁ କାଲାତ୍ମକାରୀତ୍ୟ—

ବିନାନ୍ତରୁଣାଶପାସମାଯିର, ରେଷନ୍ତ ଜରୁରୀତାରୁ

ଡେତୀରୁତ୍ୱିତାଯିର,

ପିନାଶାଲେନ ତୀର୍ତ୍ତାମରବୁକରୋଟିବିତ

କ୍ଷେତ୍ରରେଣୁତାଯୁଦେଶରୁ

‘ ଭିନ୍ନାଶାତୁତ୍ୱି ପତ୍ରୀପ୍ରଣାଯମାକାରୀ—

ଶ୍ରୀତତିନାଲେ ଲାଭିତ୍ରୀ.’

ଏଣା ଶ୍ରୀରାମଦେଵଙ୍କ ପଲତବଣୀଯିର ବ୍ୟବ୍ହରଣରୁ
ଫତ୍ତିଯ ସିତାଦେଵି, ସରେଷପଞ୍ଚଶ୍ରୀତାନୁକରମାତ୍ର

അയിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടില്ലാതെ നിംന്തരസുവം ഉണ്ടാവുന്നതല്ലോ സകല ജനങ്ങളോടും തന്റെ ജീവിതമാകന്ന പ്രജ്ഞാനത്രം കാണിച്ചു് ഉച്ചതേരിക്കുന്നണം. കൊട്ടക്കാരെന്ന പറഞ്ഞത വരങ്ങുടം ഉണ്ടാമോ, തന്നിന്നു വാദിക്കാൻ കൈകേൾക്കി ഉണ്ടാവിച്ചതിനെന്നുണ്ടിച്ചു് അക്കേഷപിക്കാൻ തരമില്ല. ഒക്കനിലുള്ള വാസല്പ്പുകൊണ്ടു് അഞ്ചു മതിയറന്നോപാധാരു് ഒരു കാരണംബന്ധിൽ അതിനുസ്ഥാനം ചെയ്യേണ്ടതു മനസ്സാവാണു്. അനുഭവം ചെയ്യുന്നതും നിരവററാൻ,

“താത്കാര്യമനാജ്ഞയും ഒന്നാക്കിയും മോദ്ദന ചെയ്യുന്ന നടപടിയെല്ലാം”

എന്ന ദിദ്വാവാക്കും അക്ഷരംപതി അനുച്ചിശാസനാദ്യ രാമദേവനെന്നും സമാർത്ഥിയാളുന്ന പറയുന്നതു സാഹിത്യാലിറിക്ഷം. തന്റൊവിനെ എത്തു ഘട്ടത്തിലും അനുസരിക്കുന്നതു സതീയമംഗലങ്ങനും വന്നവാസത്തിനു പുറപ്പെട്ട ഭവിഷ്യാട്ട് മരത്തോരക്ഷം പറയുന്നതിനു പോലും ആൽക്കോളിഡ്. ബോഓറിക്കു വന്ന അവമാനത്തിൽ അറിയണക്കൊണ്ട് ആശ്രംഭണ്ണു വരിതാ പരബ്രഹ്മത്തിനായി ഇതിന്റെത്തിലും ആ പുരാജകോസ രിയെ നിന്തിപ്പുക്കും. ജനാപവാദം ഭാഗപ്പെട്ട് അംഗീസാക്ഷികമായിച്ചുജും വാദത്തം വിലവെക്കാതിജനാ രാമദേവൻ നയജ്ഞനായ രാജഗ്രാഖ്യനായിത്തന്നെ ലോകത്താൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടുകൊള്ളും ടെ. ഇവരു ലൂവരം അറിഞ്ഞെന്നു അറിയാതെന്നു ചെണ്ടുനീളും ഫലമായി സിതാദ്ദേശി എന്നെന്നേന്നും സങ്കരംനാഭവിക്കേണ്ണെന്നു വിധിച്ചു ആ വിധിക്കും ഒരു ദിശയിൽ മാത്രം മാത്രം കരണ്ണീയമായിരും.

മെയ്യൻ.

“കാക്കോടകസ്യ നാഗസ്യ
ദമയന്ത്രാഃ നഷ്ടസ്യ ച
ശ്രദ്ധപണ്ടസ്യ രാജിച്ചേം
കീതാനം കലിനാഗനം”

എന്ന് ദ്രാവണനോക്കമായി രേവപ്പുട്ടത്തനാഴവാനം മാരാത്തുശുഭ്ര ഒരു മഹിളാാതാത്തിനും നാം അരാജലി വാന്നിയംചെജ്ഞുതന്നെ വേണം. ദേപചത്ര ദേപചം കൊണ്ട് എത്രക്കുന്ന. അതിലുകൾപ്പുട്ടവക്കും അല്ലാതെവക്കും കണക്കിലായികും ശല്യങ്ങളുണ്ടാക്കി അവ ഒരും കഷ്ടപ്പുട്ടത്തുന്ന. സുവാത്തിനു പകരം ഭിവം; ഭിവത്തിനു പുറമേ അനന്ത്രം. ഇങ്ങിനെ അവസ്ഥാന്തര അംഗൾ ഒരു നൊടിയിടയിൽ ജനിപ്പിച്ചു് പ്രചയുത്തിനേക്ക് എതാനം ഭാഗങ്ങളെ കീഴു് മേൽ മറിക്കുന്ന. ഇതാണു് ലോകസപ്രാവം. ദേപചത്രിന്റെ മുന്നാകെ മേഖലയുടെ നിന്ത്വി, ദേപചത്ര മുന്നേനു ലജ്ജിപ്പിച്ചു് ടിന്റവാ അക്കണം സാധിച്ചാൽ ആക്കും ഭ്രാഹമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ദ്രാവണവക്കും അവസാനം ഇഷ്ടപ്പുത്തിഈം ഉണ്ടാവുന്നു. ടെറി ചുി പ്രാതായിത്തിന് വൈരം പ്രകാശനമായ്ക്കും കർണ്ണാതാവുംനോടു താങ്കുന്ന നശിച്ചുപോകുന്നു. ലോകതാണിനും സുവസംശ്ലിഘം സപായത്തമാകുന്നു. ഇം തത്പരം തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇടക്കലാർത്തിക്കണാണു്, തനിക്കും തന്റെ ഉറ്റവക്കും ആളും എത്രക്കുക്കണി കളായി നിന്നാവക്കും ഒരപോലെ പാമാനാദശാഖാക്കിയ ആ പുണ്യവതി വൈദിക്കേയെ ആരാണു ബഹുമാനിക്കാത്തതു്?

സന്താനഗ്രൂതയിൽ സങ്കരപ്പുട്ടക്കാണ്ടിന്നാ അച്ചുമമമാരെ തന്റെ ജന്മംകാണ്ട തന്നെ ആ സുചനിതു സന്താഷിപ്പിച്ചു. ബാല്യം കഴിഞ്ഞു് ചെയ്യുന്നാംമായതോടുകൂടി അവിലേശപരിയന്നാപോലെ സകല ജനങ്ങളുടെയും—അംലീ, ലോകോത്തരമാണ ദേശും—ആദി അതു തെരുവോക്കുസുരാരി ആകഷിച്ചു.

“പക്ഷാർക്കന്നാൽ തങ്ങൾ, പൊന്നിനൊട്ടിംഗോഡോ തുമൊംഗലപ്പും” ഇതു അരയന്നുക്കാവൻ—അംഗസ്താ രമിപ്പുന്ന പലജം സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷിപ്പവരനം—അതുപരിക്കാൻ ദെഹത്തുനേതാട അട്ടത്തന്നാതു. കണ്ണുകളുടേക്കു കണ്ണുപോകാൻ ഹാതുമല്ല വന്നതു്. സംജീവനാരാമസരിച്ചു്” ഒരു ദംശുവത്സമാക്കന്ന തിരുമിൽക്കാഴ്ചയോടുകൂടിയാണു് ആ ഹംസത്രഞ്ചും ആറു തന്നായതു്. “നിശ്ചിത നിശ്ചിതിനോടെ ചേരണാം” എന്നാൽ പാവനോദ്ധൈവും ആ ഗഗനചൂരിയെ ഭദ്രന്തീസനിധാനത്തിലെത്തിാംവാൻ കാഞ്ഞമായിട്ടുണ്ടു്. “കണ്ണാലെ തുയും കെത്തുകു്” ഇതു അരയന്നാം താങ്കു തന്റെ അഭിക്രതു വന്നാതുതന്നെ സന്താഷപ്പഠാണു്. അതിനു പുറമേ ആ “നിശ്ചിന്നാസനവരവാഹനനു്” തന്റെ ഏഴുകാമുകൻറെ സന്ദേശങ്ങളായും വാദിശങ്ങളാണെന്നു വന്നാൽ ആ അംഗനമാർക്കുംലിയുടെ ആനന്ദത്തിനു് അവസാനമിണ്ണേണാ? സന്താഷത്തിന്റെ ഉറു സബിയായ സംഭര്യംകൂടി ആ മനസ്പിനിയെങ്കാണു് തദ്ദശാലം,

‘വാചം നേ ത്രാണ വല്ലദേതി വചനേ
വെയാത്രുമാപ്പറ്റേത
ഹോ രാജനിതിചേദിഹാപി ച ചുമ-
ക്കുംഭാവോ മഹാനാപത്രതു

മത്തപ്രാണാം ഇതി യുക്തചേതദയുനാ
കീരോക്കരിവൻ ഭാസതെ
കിഴും കാതരചേതനാ കാമമർഹ
സന്ദേശമുമ്പുരാഞ്ചേ”

എന്ന താത്തിൽ സന്ദേശവും എഴുതിക്കൊന്ന്.

രംസംഖ്യവേന അഭ്യക്ഷിരണവിവാഹം കഴിഞ്ഞ
കാമിനീകാമുകമാജട പ്രേമഘക്കി പരീക്ഷിശാനനാര
വസരം താമസിയാതെ വന്ന. ഇന്ത്രാദിപിങ്കാലക്കനാർ,
തങ്ങളുടെ മുതനായി ഭമയന്തിയെക്കാട്ട് അവയുടെ അതു
ലോചന ആ കന്ധുകാരാഹാതാഡിന്റെ സ്ഥീകരണത്തിനാണി
സമൃദ്ധിപ്പേണ്ണെന്നും” ഭദ്രീകാമുകനായ നഷ്ടനോട്
തന്നെ ആവശ്യമുപ്പെട്ടുന്നു. ദേവകാന്തത്തിനവോണി
ശ്രൂപാശ മുതാൾ, തബ്ദി കാല്യത്തിൽ ആ സുഖംഗലിക്കുള്ള
പ്രശ്നനിശ്ചയം കാണ്ട് മുഖ്യനായതോടുകൂടി ദേവകളുടെ
അഭ്യന്ധരവും സാമ്പാദിക്കുന്നു.

ദിവ്യവസ്തുക്കൾ എല്ലാവാം കൊതിക്കുന്നു. അതു
ഒരാധിക്ക് അപ്പീനമാശാൽ മറ്റൊരുവർക്ക് അനുഭവ ഇഴ
ക്കുന്നു. വസ്തുവിനേയും ഉടമസ്ഥനേയും പ്രിരിശാനാളിൽ
യതാങ്കാരി തുടങ്ങുന്നു. പല താത്തിലുള്ള കലഘങ്ങളും
ലോകത്തിൽ വളരുന്നു. ഇം സ്ഥിതി അന്നും ഇന്നും ഒരു
പോലെതന്നെ. പാല്യാദിമാനനംകാണ്ട് അമൃതം പ്ര
ത്രക്ഷുംഖാശങ്ങാരം ഒരു വലിയ ദേവാനൂരധ്യാലംത്തിനും
അതു കാരണാശായി. കാഡയേനാനിമിന്നും വിശ്രദിത
വസിച്ചുനാർ ബെല്ലവെരിക്കുംഖിത്തീസ്. തിലോജത
മരൈ സപാധിനശാനാളി തുമത്തിൽ സുന്ദേശപസ
നമാർ അന്വേഷാർജ്ജം കലഹിച്ചു ചരിച്ചു. സുന്ദരമുദ്ദേശവ

തയാറു ഭയന്തിയും നിംബാഗ്രവശാൽ ഇങ്ങനെന്നെങ്കാൽ വിസ്വവത്തിനു കാരണാനുതയായി. അസുയയാക്കനു അരുളും പ്രയോഗിച്ചു് കലിലോകത്തിനു് അല്ലെങ്കാര ജായിത്തനു ഉത്തമദിവ്യത്തിക്കൈ, അവത്തെ സവംപ്രവു മഹാരിച്ചു്, കാട്ടിലാശി.

നിശ്ചയപ്പോലെ ഭന്നാവിനെ അനുഗമിച്ച പതി രൂതയും, തന്റെ സാഹസരക്കാണ്ടു് സഹയംചാരി സ്ഥിരയും ഭിമവിനും കൊണ്ടും തന്നെത്തന്നു ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു ഭന്നാവും അസുഖക്കിഴ്ച്ചയിനു രാധി അകനു. നിംബലന്താന്തരിഞ്ഞെ കൊസ്ത്രീകാ പ്രതിജ്ഞനസരിച്ചു്, അതിനു് അഭ്യസമാനങ്ങളും താനെ വന്നുചേരും.

ഭയനി വേദിയിലും നൃംഖിലും അനേകാല്പര്യിലും വാസമുറപ്പിച്ചു. ഷാജ്ജത്തിനേം പാലിച്ചുംരോച്ചേ പുണ്യാ ത്വാക്കളുടെ പ്രകൃതിനാഡും ഗ്രാമരിഷ്ടനു ലോകം കണ്ടുപിടിച്ചു. വീണാം പുരഷരം പ്രതിയും ദേഹജിച്ചു. പുരഷരും അവസ്ഥാന്തരംകാണ്ടു് പ്രത്യും ഗ്രാമസന്ധനായാൾ പ്രതിജ്ഞയെ ഉടനടി സപ്രീകരിച്ചു വാൻ അവനു ശക്തിയുണ്ടായിപ്പു.

രജാംവിവാഹങ്ങുന്ന വ്യാഖ്യാ വരത്തിൽ ബാ ഉറക്കനെ—കുട്ടിക്കൈക്കാണ്ടു് വാസലും പ്രദർശിപ്പിച്ചു സാരാട്ടിയെ—ചുതുക്കിച്ചിച്ചു് നാട്ടം വീണം കൂദാശയുക്കളി ചെയ്തു് തന്നു കാട്ടിലാംകുംിയെ നന്ദനയെ—വൃത്ത വന്നു ഭാര്യാവിനെ വിടാതെ അദ്ദേഹത്തിനേം സുവള്ളിവു ഔദ്ധീം ഒപ്പുകൊള്ളുവാനൊരുണ്ടി വന്നവാസമംഗീകരിച്ചു പ്രഭാഗിലവത്തിയെ ഉണ്ടെക്കുംകേണ്ടിവനു സ്വന്നം പതിയെ—യാതൊഴി കാലഘൂര്ച്ഛും കുഞ്ഞതാതെ

കാണുവാനായി കത്തിരപ്പുനിയിലേക്ക് പോകുന്ന
ആ മഹാമഹസപിനി നിത്യമംഗലയായി എവാടെയും
റൂളയത്തിൽ ഫടികൊള്ളുന്നുണ്ട്. തന്റെ ഉപാധം
വരവിശ്വാസത്തിനു വിഭ്രാധിയായി വന്നപ്പോൾ പല
തവണയും തന്റെ സ്ഥിരനിഷ്ടയും റൂളയനേന്നും
ല്ലവും പരീക്ഷിച്ചുവിഞ്ഞേ ദേവമാർ ആ മഹാപതിയു
തയുടെ മാനരക്ഷണത്തിനു സാക്ഷിക്കുംണ്ടായി നില്ക്കു
വാൻ ലേശംപോലും മടിച്ചില്ല. അന്യകാരം നീങ്ങിയ
ദ്ദോഢാഡ പ്രകാശം ചുവർഡികര പരിലന്നിച്ചു. പ്രകാശ
തത്തിനും അബദ്ധകാരത്തിനേനാട് വൈരണ്ണപ്പുണ്ണാത്രകൊണ്ടും
പ്രതീകാരസന്താനം ഉത്തരവിച്ചുതുണ്ടില്ല. ലോകവും
ശാന്താണി.

ശീലവതി.

ബുദ്ധിശക്തികോണ്ട് പല അതിന്തുത്രങ്ങളിൽ മനസ്സുന്ന് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ഇനിയും ലോകത്തിനെ ആധ്യത്തുപരവരമാക്കിത്തീർത്തകൾ പലതും മനസ്സുന്നർ ബുദ്ധിയിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുമ്പോൾ പ്രതീക്ഷിക്കാം മനസ്സുന്നാതുമാക്കുന്നു. ദേവതയുന്നർ പുണ്ണക്കവിമാനം വെറം കരിസ്ക്കലുമാണെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നവർ എറോ ബൈപ്പിൽ (Airoplane) കണ്ണികൾ മുന്നിൽ കണ്ണം ദ്രോഡ വെള്ളിക്കാരന്നർ ബുദ്ധിയുറപ്പുറി പ്രശംസിക്കവാൻ തുടങ്ങി. അനുംതം പ്രയോഗിച്ചു് ഇതുജിതു് രാഖലക്ഷ്മിനാഥര മോഹാലപ്പുദ്ധൂട്ടത്തിരെയും രാഹായാനത്തിൽ വായിച്ചുദ്ധോഡ വിശപ്പിക്കാത്തവരും, പ്രാകമഹാഘൂഢത്തിൽ ജമ്മൻകാർ ഒരു വിഷചായ (Poisonous) പ്രഭേദാഗ്രിച്ചു് ശത്രുക്കളെക്കൊന്നുവെന്നു് വത്തമാനപ്പുത്തിൽ വായിച്ചുദ്ധോഡ കണ്ണടച്ചു് അവരുടെ ക്രൗഢ്യത്തുപ്പുറി പഴിക്കവാൻ തെങ്ങി. മഴ ഓ.ആന്റു സൃംഖാചിക്കനാതും, ഇംഗ്രേസരന്നർ കുതണ്ണകോണും കുതാതിയവർ വില പ്രഭോഗങ്ങൾ കൈവാട്ടു് മഴപെറ്റിക്കാമെന്നു് ഒരു പ്രതിശ്രൂപം അഭ്യന്തർ അഭിപ്രായപ്പുട്ടോഡ അഞ്ചേരത്തെ ഇംഗ്രേസരുമാണ് തുനിന്തിപ്പി.

ബുദ്ധിശക്തിയുടെ നാനാഹതികൾ നവീനാജാർ അന്തിമവിച്ചറിയുന്നതോടുകൂടി മാനസികശക്തിയുടെ വ്യാപാരങ്ങളും വിലമതിക്കേണമെന്ന ബോധം കുമേശവേദനന്നനാതായിക്കാണും. ഈ വിഷയത്തിൽ പെണ്ണരാ

സിക്കം കരു ഭർക്കറാ നില്ക്കുന്നതായി തോന്നുണ്ട്. പ്രപഞ്ചക്കതികക്കൈ സ്വാധീനമാക്കി നിഖലിക്കുന്ന ഇരുജാലങ്ങൾ അറിയാൻ സാധിച്ചുവെങ്കിലും മന്ദ്രക്കതി യുടെ പരിമിതി അളന്നുനേന്നുവോന്ത് ഇപ്പോഴുള്ള വക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നാരായിട്ടുണ്ടെന്ന തോന്നുനില്ക്കും. ഏഴു വയസ്സായ യുവൻ ഇന്ത്യൻ ലോകങ്ങളിൽ ലേഡും ചലനശക്തിക്കൈ തൊംക്കാണ്ട് അക്കഷ്മിച്ചുവെന്നു കേരളക്കവോരു ഇപ്പോഴുള്ളം നിന്നും അന്തം കിട്ടുനില്ക്കും. അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നും വിദ്യുത്തുക്കതിയു മന ശ്വാസേരത്തിലേക്കുള്ളിക്കാമെന്നും, അക്കദിനന്തരത്തിൽ ഒരു ത്വനിന്റെ ഗുംബം രോഗനിവാരണത്തിനും യേതുവാണുന്നും ഓഡിക്കു പ്രസ്താവനപ്പെട്ടതുണ്ടും തയ്യാറാണും. ശ്രൂവമാണ്യത്തിലുക്കളിയു സകല ഭ്രംജഭേദങ്ങളും നിയന്ത്രിക്കുന്ന മഹാശക്തിജീവിമായി അതിലുംതും ഏതുകൊണ്ടും എംഗാളിനും സാക്ഷാത്കാരം സിലബിക്കമെങ്കിൽ അതു അംഗത്വാനും മഹാശക്തിയുടെ സാന്വില്ലുംബാവുമെന്നും യുഹതി നമേഖാട്ടം മുണ്ടോഹിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ അലോചിച്ചുനേന്നുകുണ്ടാൽ പാതിലുത്തുനിയുകോണ്ട് സുഞ്ചാദയങ്ങേതയും തൃക്കാൻ സാധിച്ച ശിലവതിച്ചും നമ്മുടെ അതായനും അവർക്കുകുന്ന ഒരു പുസ്തകത്തിനും സ്വാധീനമാക്കാറും സകലാന്തരമാണിരുത്തു അതു പരമ സാധാരിജീ പതിയായ്ക്കാരും ഒരു മഹാവിത്രചിയും രോഗിയും അയി. എന്തുവെള്ളും തുഷ്ടിയിപ്പാത സദാ “ചൊറിപറയുന്ന” ഭസ്മപ്രാവും അഭ്യർത്ഥത്തിന്റെ ക്രമപ്രിപ്പായിട്ടുണ്ട്.

“മുന്തക്കരകാണ്ട ആട്ടപ്പാമുണ്ടാക്കി
ചന്തതിൽ വേണ്ടന കോപ്പുകൂടി”

ഭന്താവിനാ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിയാൽ,

“ഒക്കപ്പുണ്ണം തല്ലും നിന്മവിപ്പു വല്ലദേ!”

എന്ന് അപ്പുഴിജ്ഞൈസുപാശ ബഹുമതി കിട്ടം. ദേഹം മൃദവനം മുന്നും തുകാണ്ട് തൊട്ടന ദിക്കിലെ സ്ഥാം വേദനിഷ്ഠാന പതിയെ ഇംബുപ്പുതകാണ്ട് തേപ്പുകാൻ തുടങ്ങിയാൽ ഒരു അവസാനിക്കന്നതു വരെ പിന്നു സെപരമില്ല. ഭന്താവിന്റെ ഉള്ളിൽ കഴിക്കാനെനായാൽ തുടിയിരിക്കുന്ന പതിക്ക കിട്ടുന്നതു പല പ്രാഥം ആനിതു വിരുദ്ധക്കുള്ളാ, മുന്നാക്കളുടെ അവധി ജൂഡുക്കുള്ളാ ആയിരിക്കും. എന്നാലും ശീലവതിക്ക് ശീല കേട്ടില്ല. ഭന്താവിനെ ലൈവമെന്ന കത്തി സദാ അദ്ദേഹത്തെ തുറന്നു ചുഡിക്കുവാനാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തരം വാദാനം കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ പരിത്രാലം തോവിന് ആ ഉത്തമസജ്ജുംതനെ പരമാനന്ദരഹതു വായതിൽ അഭ്യർത്ഥമില്ല.

സുവത്തിനാം ഭിംബിനാം യേതു മനസ്സു താന
യാണ് “അന്തിയാവോക്കും അല്പപ്രകിച്ചു് കിട്ടിയതു
കൊണ്ട് വയരനിരച്ചു്, നാശത്തെ കുറ്റം നാശിയാവ
ചേരുന്നരച്ചു്, തന്റെ കീറപ്പുായയെ ശരണംപ്രാപ്തി
ക്കുന്ന ഒരു ഭരിതൻ, പജാക്കാരൻാം അസുര ജനിപ്പിക്കുന്ന
നില്വാസുവും അശഭവിക്കുന്നു. ധനവാനാക്കട്ട, രാഘവ
കയും ധനസന്ധാദനമാർഗ്ഗങ്ങളും അശ്വാവിച്ചും, ഉണ്ടാ
ക്കിയതിനെ രക്ഷിക്കാൻ തുടർച്ചയും വിചാരിച്ചും
സെന്റരില്ലാതെ കഴിഞ്ഞുണ്ടാ. ഒരാഴ്ച സുവത്തിനാം സാമ്പ്രദായികൾ എത്തു കരച്ചു്. മരറയാളിടെ സുവത്തിനാം

ମେତୁଷକ୍ରିଯାଣଙ୍କ କରନ୍ତିବନ ସାଧନଙ୍କରେଖାଙ୍କ ବିଚ
ଲୀତପଦଳରତନରୀଙ୍କ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାକଣାତୁହ. ଅନ୍ତେପ୍ରାଦି ସୁପଂ
ମନସ୍ମିତିରେତ୍ୟାଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀକରେଖାଙ୍କ ଅନୁଭବିତ୍ବୀ
ରିକଣାତେଣ ପଞ୍ଚଙ୍କ. ରୋଗୀ ଭର୍ତ୍ତାବାସୀ ପକ୍ଷାତିଥି
ଶୀଳବତ୍ତି ବୃଦ୍ଧିତ୍ବିଲ୍ଲ. ପରଂ ଅନ୍ତର୍ମାଧ୍ୟପକ୍ଷଙ୍କ
ବିଚାରବୁହ ଅତୁ ହୃଦୟରେ ଶଲ୍ପବ୍ରଦ୍ଧତତ୍ତ୍ଵିତ୍ବିଲ୍ଲ.
ପତିରୁଦ ଫେରିବିବିକଂ ମାଲିଗ୍ରୁଭଣାକିତିଲ୍ଲଂ ଅତୁ
ଚାରିତ୍ରବତ୍ତିକଂ ସଫୋରାମୟବଣାଯିଲ୍ଲ. ଭାର୍ତ୍ତରୁତ୍ତରୁତ୍ତରୁ
ପୁଣ୍ୟନାୟାଲେ ଚେତ୍ୟକ ତୁରୁତ୍ତରୁ—ବଲ୍ଲବିଧାତିଲ୍
ମାଵାତେ ନାଲ୍ପବିଧାତିଲ୍ ଚେତ୍ୟକ ତୁରୁତ୍ତରୁ—ପର
ମୋତୁତୁଷ୍ଟବୁହ, ଆତିନାବୀପରିତ କିନ୍ତୁନାତୁ—ପରମଭାବୁହ
ଅତ୍ୟି କରନ୍ତିବନ ଶୀଳବତ୍ତିକଂ ପ୍ରିତମର୍ଦ୍ଦ ଦ୍ରୁଣ
ବୈଶ୍ଵର୍ପ୍ରାଣିକର ଅତ୍ୱଲୋଚନାଯ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁମାତ୍ରରେ
ତିଲ୍ଲ. ତର୍କର ତୁରୁନିତ୍ୱିମଣାଙ୍କ ପ୍ରଯାନଂ. ଅରତୁ
ତନୀଯାଙ୍କ ନିର୍ମାଣିତ ମନୋମାନରୁ. ଅରତୁତନୀଯାଙ୍କ ପର
ମାନାଦିର, ବାର୍ତ୍ତିତନୀଯାଙ୍କ ପରମୋତ୍ତମଂ. ଅରତୁତନୀ
ଲ୍ଲାଙ୍କ ଲ୍ଲାକିବାରେ ମୋକ୍ଷର, ହୃଦୟପରିତ ତୁରୁତ୍ତି
ବରେ ପରିକରିତ୍ୱାଳ ମତିଯାବାରିଲ୍ଲ. ଅବତରଣ ହୃଦୟ
ତତ୍ତ୍ଵିକର ତେ ଲୋକମେଷିଲ୍ଲଂ ପୁରୁତ୍ତବରାତେ ଲୋକ
ତତ୍ତ୍ଵିନ ନାଶମାତ୍ରିଷ୍ଟ୍ରୁପ୍ରାକାନ୍ତାତୁ—ଅନ୍ତେତତ୍ତ୍ଵିନ ହୃଦୟ
ତ୍ରଲ୍ଲ. ଅବଶ୍ୟର ପରାମ୍ରୋଦ, ଜ୍ଞାନତତ୍ତ୍ଵକିରଣନାତୁ ତେ
ଜ୍ଞାନତତ୍ତ୍ଵକାଣାଦବାକ୍ଷି. ପରିପରିଚରଣାଂକାବାକ୍ଷି ପରି
ତ୍ରଲ୍ଲି କେନିଯିରିଷକା ଶୀଳବତ୍ତିରେ ଲୋକର ବୟବ
ମାନିକାନିକିଯାତିକିଲ୍ଲ. ଅବତରଣ ହୃଦୟତିଥି କଣ୍ଠ
ଧୂର କାନ୍ତୁଷ୍ଠର କଣକବରିଲ୍ଲାତତ୍ତ୍ଵକଣାକ୍ଷି, କରଦିତ
ପର ବିଶ୍ଵାସିକରାନ୍ତ ତେତତ୍ତ୍ଵକଣ. ଅରିଲ୍ଲାଲାତାତୁ
ଅତିନ ପଟଲାବୁନାତିନଂ ପ୍ରଯାସମିଲ୍ଲ. ମେଲକୁଲାଙ୍କ
ଏବରୁତ୍ତରତତ୍ତ୍ଵିତ ପୋକଣମେନଂ ଅତି ଜଗିତ୍ତ.

ஸ்ரீகிருஷ்ணகுலபிக்கனாது யம்பிதலமண்டே என கல்பிதக்குறையோடு தொகையொடுபடி அகாரம் குள்ளானோயிசுக்குறையிலும் அதில்பூர்ணம் வெல்லாம் ஒரு பதிபுதையூடு எனவகாலமானங்களில் தொகையானதுமானாகும்.

ரோගியாய் தெர்மாவினை எரிவிக்கொள்கூட ஸ்ரீவதி பூர்ணபூர்ண. அது போக்கு ஒரு வழிபாட்டு காட்டுத்தொன்றான். ஒரு பதிபுதையை தாங்கள் அனுவரத அதை வழித்துவதை நினைவுக்கூடும் தீரை விபூரிதமாயிருக்கிறது தெர்மாவு வெற்றான்போக்கு ஒரு திருத்தினான் ஸஹாயியாயிருக்கிறது. பதிபுதை பாபகந்தானான் தெர்மா பாதிபுதை பறிவாநாயிருக்கிறதையிருக்கின்ற ஒத்தினர் அதைதான் பூஶாப்பியின்றை ஒத்தினான்— ஒத்தின்றை ஒத்தின்றை ஸப்டாவும் அதுலோசிக்கொத்து— ஹரிக்க ஸ்ரீ விபஶிதையை பூஶாத்திப்பிலைஞாங்கு ஸதிஸமஜமாய் ஸமாயாநதைதாட்டுக்குடி போக்கு அது பூஶை வதியை— ரோகியைக்கிழவு அதையாயமாய் அதுமுறை கோரு ஸாயிக்கொண்டு தெர்மாவின்றை தூராஶையை யங்காப்புதையை ஸபாதமாகின்புக்கொள்கூட ஸாப்புக்கிக்கொடுக்கும் அதேந்தையை— அதுராநான் ஸாப்புங்கும் நம்பிக்கொத்ததற்கு?

இல்லை கூடுமில்லை பூஶையும் கொயில்கட்டும்போன்ற இல்லை உத்திராயமாநாவரை ஏற்றதிக்கொல்க்கு கூங்கியில்லை எனினுமிரிக்கொன்— பூஶைக்கந்தாவினாதொன்று தஞ்சை ஸாராஸங் அதிகாகவிடுதலைவதை தொனியிடதினாலும் யிரிக்கொன்— வழியூடு மாங்காஸ்வரமைக்கொள்கூட விரைவுக்கு

മുണ്ടാക്കിയുതു്. വേദന സഹികവാൻ കഴിയാതെ കഴുവിനേൽ കിടക്കുന്ന മഹാഷ്ഠിയുടെ ദേഹത്തിൽ, ശീലവതി വഹിയുകൊണ്ടോക്കുന്ന മെംഗൾഗല്പുന്നെറും ദേഹം തട്ടിയപ്പോരു പ്രാണസങ്കരേതാട്ടക്രൂട്ടി മാധവി ശപിയു. പിങ്ഗറിവസര സുഞ്ചാദയത്തോട്ടക്രൂട്ടി തന്നെ ദ്രോഹിയു മനസ്സാധ്യമന്നെറു തല തെരിക്കുടെ, എന്ന ശാപം മെംഗൾഗല്പുനെ പിന്താലോകത്തിൽനിന്നുണ്ടു് യാമാ ത്മലോകത്തിലേക്കു് ഇരക്കി. പിങ്ഗറിവസം സുഞ്ചാദയം ഉണ്ടാവത്തെന്നു്, പാതിരുത്രുതെ ധരമപ്രമാണം ഹയി സങ്കല്പിയു ശീലവതിയും പ്രാത്യപിയു. അതു ത്രാഖ കൂദയാറിയ അന്തുവശ കൈയുള്ളകിടന്നിജന്ന ശക്തി ദ്രുപദ്മാസകലാ വ്യാപിയു സൗംഗനേയും ബാധിയു. ലോകഗതിക്കു തടസ്യം വന്നതു കൃഷ്ണ ത്രിശ്രൂതികൾ കാരണമാർഗ്ഗത്തിൽ, ശീലവതിയുടെ ലോകോത്താരമായ പാതിരുത്രുന്നിയും ശ്രൂഢാവിയു. കാണ്ണും സാധിയു ശീലവതിയും അടങ്കി.

